ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1952

Vyhlásené: 30.12.1952 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

95.

Nariadenie ministra spravodlivosti

zo dňa 19. decembra 1952,

ktorým sa vydáva spravovací poriadok pre súdy.

Minister spravodlivosti podľa §§ 44, 138 ods. 1, § 511 ods. 2, § 577 ods. 1, § 582 ods. 3 a § 677 zákona č. 142/1950 Sb., o konaní v občianskych právnych veciach (občiansky súdny poriadok) a po dohode s ministrom národnej obrany podľa § 325 zákona č. 87/1950 Sb., o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) a podľa §§ 49 a 50 zákona č. 66/1952 Sb., o organizácii súdov, nariaďuje:

PRVÁ ČASŤ.
VŠEOBECNÉ SÚDY.

Prvá hlava.
Organizácia práce na ľudových a krajských súdoch.

§ 1.
Sudcovia, sudcovia z ľudu a správni zamestnanci.

(1) Súdnictvo na ľudových a krajských súdoch vykonávajú sudcovia a sudcovia z ľudu; práce s výkonom súdnictva súvisiace obstarávajú správni zamestnanci.

(2) V konaní v občianskoprávnych veciach môžu správni zamestnanci, zvlášť na to určení, obstarávať tiež jednoduché úkony, ktoré sú inak sverené sudcovi alebo predsedovi senátu (§ 677 o. s. p., § 30 ods. 2, § 35 ods. 1, § 96 ods. 2, § 151 ods. 3, § 154 ods. 2 a § 156).

Súdne oddelenia.

§ 2.

Všetky práce na ľudových a krajských súdoch sú obstarávané zpravidla podľa druhu agendy v jednotlivých súdnych oddeleniach (trestné oddelenie, občianskoprávne oddelenie).

§ 3.

(1) Ak to vyžaduje rozsah trestnej alebo občianskoprávnej agendy, zriadi sa pre jej obstarávanie niekoľko trestných alebo občianskoprávnych oddelení. V takom prípade sa sústredia veci toho istého druhu zpravidla v jednom oddelení (napr.: trestné súdnictvo vo veciach podľa prvej hlavy osobitnej časti trestného zákona, trestné súdnictvo nad mládežou, trestné súdnictvo vykonávané v druhej stolici, veci z pracovného pomeru, nájomné veci, exekučné veci).

(2) Ak to vyžaduje rozsah agendy, môžu byť pre obstarávanie vecí súvisiacich s činnosťou celého súdu zriadené osobitné samostatné súdne oddelenia (napr. doručovacie oddelenie, výkonné oddelenie).

(3) Ak sú ľudový a krajský súd umiestené v tej istej budove, môžu mať spoločnú podateľňu, doručovacie oddelenie a spisovňu.

§ 4.

Ak to pripúšťa rozsah agendy, môžu sudcovia, sudcovia z ľudu a správni zamestnanci obstarávať práce v niekoľkých súdnych oddeleniach.

§ 5.

(1) Činnosť správnych zamestnancov, ktorí v súdnom oddelení obstarávajú práce súvisiace s výkonom súdnictva, pokiaľ nejde o práce uvedené v § 156, vedie, na ňu dozerá a za ňu zodpovedá správny zamestnanec určený v rozvrhu práce - vedúci úradník súdneho oddelenia (ďalej len „vedúci úradník oddelenia“).

(2) Na riadny chod celého súdneho oddelenia dozerá a zaň zodpovedá predseda senátu.

(3) Na riadny chod všetkých súdnych oddelení dozerá a za tento chod zodpovedá predseda súdu.

(4) Výkonom dozoru podľa odsekov 2 a 3 nesmie byť dotknutá sudcovská nezávislosť.

Pobočky ľudových súdov.

§ 6.

(1) Z dôležitých dôvodov môže vedúci krajskej súdnej správy po dohode s predsedom ľudového súdu a so súhlasom ministra spravodlivosti nariadiť, aby ľudový súd obstarával trestnú a občianskoprávnu agendu alebo niektoré jej druhy pre niektoré obce svojho obvodu v jednom alebo v niekoľkých súdnych oddeleniach umiestených mimo stáleho sídla súdu (pobočka ľudového súdu).

(2) Pred rozhodnutím o zriadení pobočky ľudového súdu vyžiada si vedúci krajskej súdnej správy vyjadrenie predsedu krajského súdu a krajského prokurátora, ako aj vyjadrenie miestnych národných výborov zúčastnených obcí a okresného národného výboru, v obvode ktorého sú tieto obce.

§ 7.

Ak sa zmenia alebo zaniknú dôvody, ktoré viedly k zriadeniu pobočky ľudového súdu, nariadi vedúci krajskej súdnej správy po dohode s predsedom ľudového súdu a so súhlasom ministra spravodlivosti, aby činnosť pobočky ľudového súdu bola rozšírená, obmedzená alebo zastavená. Pritom sa obdobne použije ustanovenie § 6 ods. 2.

§ 8.

Zriadenie pobočky ľudového súdu, rozšírenie, obmedzenie alebo zastavenie jej činnosti vyhlási vedúci krajskej súdnej správy na návestnej tabuli ľudového súdu a v zúčastnených obciach. Ak je to potrebné, oznámi to aj iným vhodným spôsobom. Zriadenie pobočky alebo zastavenie jej činnosti vyhlási aj v úradnom liste.

Pravidelné úradné dni.

§ 9.

(1) Na uľahčenie styku pracujúcich so súdom môže vedúci krajskej súdnej správy po dohode s predsedom ľudového súdu nariadiť, aby ľudový súd mal mimo svojho sídla pravidelné úradné dni (ďalej len „úradné dni“) pre niektoré obce svojho obvodu.

(2) Pred rozhodnutím o zavedení úradných dní vyžiada si vedúci krajskej súdnej správy vyjadrenie okresného prokurátora, ako aj vyjadrenie miestnych národných výborov zúčastnených obcí a okresného národného výboru, v obvode ktorého sú tieto obce.

§ 10.

Na úradných dňoch sa konajú tie isté úkony a v tom istom rozsahu ako v sídle ľudového súdu. Predseda senátu nie je na úradných dňoch viazaný rozvrhom práce.

§ 11.

Trovy spojené s úradnými dňami sa uhradzujú z rozpočtových prostriedkov justičnej správy.

§ 12.

Ak sa zmenia alebo zaniknú dôvody, ktoré viedly k zavedeniu úradných dní, nariadi vedúci krajskej súdnej správy po dohode s predsedom ľudového súdu ich rozšírenie, obmedzenie alebo zrušenie. Pritom sa obdobne použije ustanovenie § 9 ods. 2.

§ 13.

Zavedenie, rozšírenie, obmedzenie alebo zrušenie úradných dní vyhlási vedúci krajskej súdnej správy na návestnej tabuli ľudového súdu a v zúčastnených obciach, ako aj na budove určenej na konanie úradných dní; ak je to potrebné, oznámi to aj iným vhodným spôsobom. Odpisom vyhlášky sa o tom upovedomí predseda krajského súdu, okresný a krajský prokurátor a okresný národný výbor.

Rozvrh práce.

§ 14.

Rozvrh práce na budúci kalendárny rok sostaví predseda súdu koncom každého roku.

§ 15.

(1) V rozvrhu práce sa trestná i občianskoprávna agenda rozdelí medzi jednotlivé súdne oddelenia; zároveň sa určí, do ktorých súdnych oddelení sa jednotliví sudcovia, sudcovia z ľudu a správni zamestnanci začleňujú.

(2) Okrem toho sa v rozvrhu práce určí, akým spôsobom sa jednotliví sudcovia a jednotlivé senáty zastupujú.

§ 16.

Predseda súdu môže predsedať ktorémukoľvek senátu.

§ 17.

Predseda súdu môže za účelom rovnomerného rozdelenia práce alebo pre naliehavosť veci alebo z iných dôležitých dôvodov prideliť jednotlivé veci tiež odchylne od rozvrhu práce alebo môže rozvrh práce vcelku alebo v jednotlivostiach i počas roku meniť.

§ 18.

Práce v senáte rozdeľuje jeho predseda.

§ 19.

(1) Jednotlivé súdne oddelenia sa v rozvrhu práce označujú bežnými arabskými číslami v tomto poradí: trestné oddelenie, občianskoprávne oddelenie, ostatné samostatné súdne oddelenia a pobočky ľudového súdu. Podateľňa a spisovňa sa uvedú na konci poradia bez označenia číslom.

(2) V rozvrhu práce sa ďalej uvedie bližšie rozdelenie pracovného času, čas určený pre styk s pracujúcimi a miesto a čas úradných dní.

(3) Umiestenie jednotlivých oddelení s uvedením agendy, ktorú vybavujú, a údaje uvedené v odseku 2 sa vyznačia na orientačnej tabuli, ktorú treba umiestiť blízko vchodu do budovy súdu.

§ 20.

Rozvrh práce ľudových súdov a jeho podstatné zmeny schvaľuje vedúci krajskej súdnej správy po dohode s predsedom krajského súdu; rozvrh práce krajských súdov a jeho podstatné zmeny schvaľuje Ministerstvo spravodlivosti.

Pracovné porady.

§ 21.

(1) Na všetkých súdoch sa konajú pravidelné pracovné porady (ďalej len „porady“), a to pokiaľ možno za účasti všetkých sudcov a správnych zamestnancov činných v jednotlivých súdnych oddeleniach.

(2) Okrem porád uvedených v odseku 1 konajú sa na krajských súdoch širšie pravidelné pracovné porady (ďalej len „širšie porady“), a to pokiaľ možno za účasti všetkých predsedov senátov krajského súdu, predsedov ľudových súdov, poprípade všetkých sudcov a správnych zamestnancov, poverených obstarávaním úkonov uvedených v § 156, ktorí sú činní v obvode krajského súdu.

(3) Porady (širšie porady) svoláva predseda súdu podľa vopred určeného plánu.

§ 22.

(1) Na porady a na širšie porady sa má pribrať kompetentný prokurátor a orgán krajskej súdnej správy.

(2) Na porady na ľudových súdoch sa majú pozvať všetci štátni notári a ostatní zamestnanci štátnych notárstiev, hromadní poručníci a ostatní zamestnanci úradovní ochrany mládeže, činní v obvode ľudového súdu; na širšie porady na krajských súdoch sa majú pozvať štátni notári, ktorí sú na čele jednotlivých štátnych notárstiev, poprípade aj ostatní štátni notári a vedúci úradovní ochrany mládeže, činní v obvode krajského súdu.

(3) Na porady na súde sa majú pribrať zástupcovia dôverníckeho sboru sudcov z ľudu; na širšie porady na krajskom súde sa majú pribrať zástupcovia dôverníckeho sboru sudcov z ľudu od jednotlivých ľudových súdov.

(4) O každej širšej porade treba upovedomiť Najvyšší súd a pozvať na ňu zástupcu krajského výboru Sväzu zamestnancov verejnej správy a justície.

(5) Ak je to potrebné, svolá predseda krajského súdu všetkých štátnych notárov, notárskych čakateľov, poprípade aj iných zamestnancov štátnych notárstiev na osobitnú poradu. Na túto poradu môže pozvať tiež predsedov odvolacích senátov pre občianskoprávne veci.

§ 23.

Na poradách (širších poradách) sa majú najmä

1. vymieňať skúsenosti o rozhodovaní súdov a činnosti štátnych notárstiev, a to predovšetkým s hľadiska jednotného výkladu zákonov a iných právnych predpisov,
2. prejednávať návrhy na odstránenie zistených závad,
3. prejednávať zprávy alebo posudky vyžiadané predsedom súdu alebo vedúcim súdnej správy.

Druhá hlava.
Konanie v trestných veciach a v občianskoprávnych veciach.

PRVÝ DIEL.
Všeobecné ustanovenia.

Urýchlenie a zjednodušenie konania.

§ 24.

(1) Všetky trestné a občianskoprávne veci sa majú prejednávať s najväčším urýchlením tak, aby sa v nich mohlo čo najskôr vydať konečné rozhodnutie.

(2) Sudcovia a všetci zamestnanci súdov majú všemožne vychádzať v ústrety všetkým pracujúcim, ktorí sa dovolávajú ich rady alebo pomoci; najmä sa majú všestranne starať o to, aby nedostatok všeobecného alebo právnického vzdelania nebol nikomu na ujmu na jeho právach, a dávať všetkým, ktorí to potrebujú, návod na vykonanie potrebných úkonov spolu s poučením, aké právne následky budú spojené s vykonaním týchto úkonov alebo s ich opomenutím.

(3) Čas, kedy sa možno ustanoviť na súd bez predvolania, sa určí tak, aby styk pracujúcich so súdom sa čo najviac uľahčil.

§ 25.

(1) Ak je potrebné nejaké vysvetlenie a ak ho nemožno zadovážiť iným vhodným spôsobom, možno si od osoby, ktorá môže podať také vysvetlenie, vyžiadať stručné písomné vyjadrenie alebo možno takú osobu informatívne vypočuť. Pozvanie na informatívne vypočutie sa môže stať jednoduchým predvolaním alebo telefonicky.

(2) O informatívnom vypočutí sa urobí vo spise stručný záznam, ktorý podpíše ten, kto ho spísal; vypočúvaný pripojí svoj podpis, ak to pokladá vypočúvajúci vzhľadom na závažnosť oznámenia za účelné.

§ 26.

(1) Tam, kde sú pre vyhotovenia rozhodnutí (ich rovnopisy), pre iné vybavenia a pre zápisnice predpísané vzory, treba ich použiť, ak tomu nebránia dôležité dôvody (napr. zvláštna zložitosť veci).

(2) Pre ostatné vyhotovenia rozhodnutí (ich rovnopisy) alebo vybavenia, ktoré sa s výnimkou nepatrných odchýlok nemenia, ako aj pre listy, zprávy, oznámenia a listinné osvedčenia, ktoré sa veľmi často opakujú a pre ktoré nie sú predpísané vzory, môžu si súdy so schválením predsedu súdu zaviesť vlastné vzory.

Písomné podania.

§ 27.

(1) Písomné podania treba predložiť v toľkých rovnopisoch (§ 61 ods. 3 tr. p., § 43 ods. 2 o. s. p.), koľko ich treba, aby po jednom rovnopise mohol dostať súd (poprípade tiež iný súd, iné oddelenie) a každá osoba, ktorej sa má rovnopis podania doručiť.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí aj pre odpisy príloh, ktoré sa majú doručiť s rovnopisom písomného podania.

(3) Ak podavateľ nepredložil potrebný počet rovnopisov písomného podania a jeho príloh, hoci bol na to vyzvaný, zhotoví ho súd na jeho trovy; na to musí byť podavateľ vo výzve upozornený.

§ 28.

Ak si osoba, ktorá urobila písomné podanie, praje, aby jej podateľňa potvrdila jeho prijatie, môže za tým účelom k písomnému podaniu okrem rovnopisov uvedených v § 27 ods. 1 pripojiť buď ešte ďalší rovnopis, alebo aspoň jeho stručný výťah (tzv. rubrum); rubrum musí obsahovať označenie súdu, meno, priezvisko, zamestnanie a bydlisko (pracovisko) navrhovateľa a ostatných účastníkov, poprípade ich zákonného zástupcu alebo zmocnenca, ako aj údaj, o aký predmet konania a o aký procesný úkon ide.

Podania urobené ústne do zápisnice.

§ 29.

Ak majú zápisnice spísané o ústne urobených podaniach nahradiť písomné podania, musia mať všetky náležitosti, ktoré sú predpísané pre písomné podania.

§ 30.

(1) Podania urobené ústne do zápisnice spisuje zpravidla sudca. Ak je to potrebné, môže predseda súdu zmocniť jedného zo sudcov, aby spisoval všetky ústne podania, ktoré sú urobené na súde.

(2) Jednoduché podania urobené ústne do zápisnice môžu spisovať aj správni zamestnanci, ak ich na to zmocnil predseda senátu.

§ 31.

(1) Spisovať trestné oznámenia urobené ústne do zápisnice, prislúcha prokurátorovi; súd takéto trestné oznámenia spíše iba vtedy, ak oznamovateľ, hoci bol poučený, na tom výslovne trvá, alebo

ak je nebezpečenstvo v meškaní alebo ak ide o oznámenie urobené na úradnom dni, ktorého sa prokurátor nezúčastnil.

(2) Sudca, ktorý spisuje zápisnicu o ústne urobenom trestnom oznámení, vyslúchne oznamovateľa o trestnom čine, o okolnostiach, za ktorých bol čin spáchaný, o osobných pomeroch páchateľa a o dôkazoch, ako aj o výške škody spôsobenej oznámeným činom; ak je oznamovateľ zároveň poškodeným, vyslúchne ho tiež o tom, či žiada, aby súd rozhodol v trestnom konaní o jeho nárokoch (§ 164 ods. 1 tr. p.). Výsluchom sa má získať potrebný podklad pre ďalšie konanie, aby sa výsluch oznamovateľa nemusel opakovať.

(3) Ak je z údajov oznamovateľa zrejmé, že oznámený skutok nie je trestným činom alebo že páchateľa nemožno stíhať z iných dôvodov, treba o tom oznamovateľa poučiť; ak oznamovateľ predsa trvá na svojom oznámení, poznamená sa v zápisnici, že oznamovateľ bol poučený.

(4) Zápisnicu o ústne urobenom trestnom oznámení zašle súd bezodkladne kompetentnému prokurátorovi.

§ 32.
Písomné podania urobené telegraficky.

(1) Písomné podania v občianskoprávnych veciach urobené telegraficky (§ 44 o. s. p.), ktoré nemaly náležitosti predpísané pre písomné podania, musia sa opakovať písomným podaním alebo ústne do zápisnice.

(2) Ak malo telegrafické podanie ostatné náležitosti predpísané pre písomné podania, treba nedostatok vlastnoručného podpisu [§ 43 ods. 1 písm. e) o. s. p.] odstrániť dodatočným stručným prejavom súhlasu s obsahom telegrafického podania; prejav súhlasu možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice. Zároveň majú sa predložiť aj potrebné prílohy.

(3) Ak nedôjde dodatočné podanie podľa odseku 1 alebo prejav súhlasu podľa odseku 2 na súd do troch dní po dôjdení telegrafického podania, postupuje súd podľa § 45 o. s. p.

Dožiadanie.

§ 33.

(1) O vykonanie jednotlivých úkonov dožiadaním (§ 22 ods. 2 tr. p., § 16 o. s. p.) treba požiadať zpravidla osobitným listom, v ktorom sa podrobne uvedú potrebné údaje. To platí najmä vtedy, ak je o vykonanie úkonov dožiadané niekoľko ľudových súdov súčasne. Ak je však na vykonanie úkonov, o ktoré sa žiadalo, potrebná podrobnejšia znalosť spisov, zašlú sa dožiadanému súdu príslušné spisy alebo ich časti. Pritom treba dbať na zachovanie štátneho, hospodárskeho a služobného tajomstva. Dožiadaniu sa musí vyhovieť s najväčším urýchlením, aby na dožadujúcom súde nebolo treba určené pojednávanie odročiť.

(2) Ak nie je ďalej ustanovené niečo iné, vybavuje dožiadania sudca, ktorý bol na to rozvrhom práce určený. Ak je to pre úspešné vykonanie konania dôležité, treba pri vykonávaní dožiadania výsluchom osôb rozšíriť výsluch - podľa toho, čo pri ňom vyjde najavo - aj na okolnosti, alebo osoby, ktoré v dožiadaní neboly uvedené. O výsluchu osoby, ktorá nebola v dožiadaní uvedená, treba vždy upovedomiť účastníkov (§ 96 ods. 1 o. s. p.).

(3) Ak nemôže byť dožiadaný úkon vykonaný v obvode dožiadaného súdu, postúpi sa dožiadanie príslušnému súdu, ak je známy, inak sa dožiadanie vráti. Postúpenie dožiadania sa súčasne oznámi dožadujúcemu súdu.

(4) Trovy spojené s vykonaním dožiadaného úkonu dožadujúci súd dožiadanému súdu nenahradzuje.

§ 34.

Ak sa žiada len o doručenie písomnosti súdnym doručovateľom, postačí, ak sa to uvedie na doručenke, s ktorou sa písomnosť dožiadanému súdu zasiela; osobitný sprievodný list netreba pripojovať.

§ 35.

(1) Dožiadania tuzemských súdov (orgánov štátnej správy) o doručenie písomností vybavuje samostatne oddelenie, ktoré obstaráva doručovaciu službu (zamestnanec tým poverený).

(2) Žiadosti cudzozemských súdov (úradov) o doručenie písomností vybavuje sudca, ktorý bol na to určený rozvrhom práce.

Nazeranie do spisov.

§ 36.

(1) Do spisov možno nazerať (§ 66 tr. p., § 87 o. s. p.), ak nie je ďalej ustanovené niečo iné, výhradne v miestnostiach súdu pod dozorom vedúceho úradníka oddelenia alebo správneho zamestnanca ním na to určeného. Zároveň urobí predseda senátu vhodné opatrenia na zachovanie štátneho, hospodárskeho alebo služobného tajomstva.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí aj pre znalcov (§ 118 ods. 1 tr. p., §§ 108 a nasl. o. s. p.). Znalcom, ktorí nemôžu podať spoľahlivý posudok bez zovrubného preštudovania spisov, môže predseda senátu spisy požičať.

(3) Ustanovenie odseku 1 použije sa obdobne aj na spisy uložené v spisovni.

§ 37.

Na odôvodnenú žiadosť možno so súhlasom predsedu senátu zaslať spisy alebo ich časť aj inému súdu, aby sa tam mohlo do nich nazrieť (§ 66 tr. p., § 87 o. s. p.).

§ 38.
Požičiavanie spisov.

(1) Súdne spisy môžu byť požičané súdom, štátnym notárstvam a iným justičným zložkám, ďalej prokurátorovi a v odôvodnených prípadoch aj iným orgánom štátnej správy. Pri požičaní spisu sa urobia vhodné opatrenia, aby sa štátne, hospodárske a služobné tajomstvo zachovalo.

(2) Trestné spisy môžu sa však požičiavať iba súdu a prokurátorovi; len vo výnimočných, zvlášť odôvodnených prípadoch sa môžu požičať tiež orgánom štátnej správy (napr. národnému výboru pre účely trestného konania správneho).

(3) Spisy iných súdov môžu sa požičať iba vtedy, ak tvoria súčasť (prílohu) zároveň požičiavaného vlastného spisu.

(4) O požičaní spisov, i keď sú uložené v spisovni, rozhoduje predseda senátu; ak nejde o požičanie spisov súdu alebo prokurátorovi, rozhoduje však o požičaní trestných spisov predseda súdu, ktorý si vo zvlášť závažných prípadoch vyžiada súhlas Ministerstva spravodlivosti.

§ 39.
Vydávanie úradných potvrdení (vysvedčení).

Predseda senátu môže na žiadosť osôb, ktoré to potrebujú na uplatnenie alebo obranu svojich práv, vydať úradné potvrdenie (vysvedčenie) o skutočnostiach známych zo spisu.

§ 40.
Rekonštrukcia spisov.

(1) Spisy, ktoré sa celkom alebo zčasti zničily alebo stratily, rekonštruuje, ak je to potrebné, na návrh alebo z úradnej povinnosti podľa záznamov v registroch a iných evidenčných pomôckach súd, ktorý vo veci konal v prvej stolici.

(2) Súd zhotoví overené odpisy rovnopisov vyhotovení rozhodnutí, ktoré má sám alebo ktoré si vyžiada od iného súdu alebo orgánu štátnej správy; na overených odpisoch rovnopisov pripojí doložku, že odpis nastupuje namiesto zničenej alebo stratenej listiny. Za tým istým účelom môže uložiť účastníkom, ich zástupcom a tretím osobám, aby predložily rovnopisy podaní, odpisy zápisníc, rovnopisy rozhodnutí a iné písomnosti, ktoré prípadne majú v rukách; súd tieto listiny po zhotovení overeného odpisu vráti.

(3) Ak nepostačujú prostriedky uvedené v odseku 2, môže súd obsah zničenej alebo stratenej písomnosti zistiť usnesením; usnesenie nahradzuje listinu. Pred vydaním usnesenia vykoná súd potrebné vyšetrenia, najmä vyslúchne svedkov, znalcov, poprípade vykoná aj iné dôkazy. Usnesenie doručí známym účastníkom.

(4) Konanie vykonáva jediný sudca.

DRUHÝ DIEL.
Úkony súdu.

Miesto a čas úkonu.

§ 41.

(1) Úkony súdu sa vykonávajú zpravidla v budove súdu. Ak to vyžaduje povaha úkonu alebo ak je to potrebné pre urýchlenie konania, náležité objasnenie veci alebo z iných dôležitých dôvodov, najmä výchovných, vykonajú sa úkony súdu aj mimo súdnej budovy.

(2) Ak sa má nejaký úkon vykonať v budove orgánu štátnej správy, verejného ústavu alebo podniku, treba to vopred ohlásiť osobe poverenej ich vedením.

(3) Vo vojenských alebo vojskom obsadených budovách a podnikoch alebo v budovách ozbrojených sborov smie súd vykonať potrebný úkon len so svolením kompetentného veliteľa.

§ 42.

V dňoch pracovného pokoja možno konať úkony len vo zvlášť odôvodnených prípadoch.

Predvolávanie a predvádzanie na úkon.

§ 43.

(1) Predvolávanie na jednotlivé úkony sa robí zpravidla písomne, alebo pokiaľ je to možné, ústne, v naliehavých prípadoch aj telegraficky, alebo telefonicky. Ak bola niektorá osoba predvolaná

ústne, telegraficky alebo telefonicky, urobí sa o tom záznam vo spise; ak bola predvolaná ústne pri výsluchu, poznamená sa to v zápisnici.

(2) Ak to vyžadujú zvláštne okolnosti prípadu, najmä pri nariadenom predvedení, možno predvolanie v trestných veciach zariadiť aj prostredníctvom orgánov národnej bezpečnosti.

(3) V písomnom predvolaní sa uvedie najmä označenie veci, miesto a čas, a ak tým nie je ohrozený všeobecný záujem, aj predmet výsluchu alebo iného úkonu, ďalej či sa má predvolaný ustanoviť ako obvinený, účastník, svedok, znalec alebo tlmočník a ktoré pomôcky a dôkazné prostriedky má so sebou priniesť. Zamestnané osoby sa súčasne vyzvú, aby o svojom predvolaní včas upovedomily svojho zamestnávateľa (bezprostredného predstaveného), aby mohlo byť zariadené ich zastupovanie počas ich neprítomnosti v práci. Okrem toho sa v písomnom predvolaní označia zákonné následky, spojené s tým, keby sa predvolaný bezdôvodne a bez ospravedlnenia neustanovil.

(4) V písomnom predvolaní určenom obvinenému sa okrem zákonného ustanovenia uvedie aj slovne, o aké obvinenie ide.

(5) Príslušníci ozbrojených sborov v činnej službe sa predvolávajú prostredníctvom svojho predstaveného. Ak nie je známy predstavený vojakov v činnej službe, predvolávajú sa prostredníctvom posádkovej správy; ak nie je známy predstavený príslušníkov národnej bezpečnosti v činnej službe, predvolajú sa prostredníctvom najbližšej súčasti národnej bezpečnosti.

(6) Ak sa má vyslúchnuť väčší počet osôb zamestnaných na tom istom pracovisku (väčší počet príslušníkov ozbrojeného sboru toho istého útvaru), možno vykonať ich výsluch po predchádzajúcej dohode so správou pracoviska (s kompetentným veliteľom) v mieste pracoviska (u útvaru), a to aj bez ich predchádzajúceho predvolania.

§ 44.

(1) O predvedenie (§§ 92, 109 a 232 ods. 2 tr. p., §§ 69, 100 ods. 2 a § 112 o. s. p.) sa požiada príslušná súčasť národnej bezpečnosti (okresné alebo obvodné oddelenie verejnej bezpečnosti); o predvedenie mladistvého sa požiada príslušná súčasť národnej bezpečnosti, len ak nemožno predvedenie vykonať zamestnancom súdu alebo úradovne ochrany mládeže.

(2) O predvedenie príslušníkov ozbrojených sborov v činnej službe sa požiada ich predstavený.

(3) Ak ide o výkon rozhodnutia poručenského (opatrovanského) súdu (§ 251a o. s. p.), požiada sa príslušná súčasť národnej bezpečnosti o predvedenie dieťaťa k rodičovi (umiestenie dieťaťa a pod.), len pokiaľ iný spôsob predvedenia (prostredníctvom zamestnancov súdu alebo úradovne ochrany mládeže) podľa okolností nepostačuje.

§ 45.
Upovedomovanie o úkonoch.

(1) Ustanovenia § 43 ods. 1 a ods. 3 prvej a druhej vety sa použijú primerane, ak sa upovedomujú o úkonoch súdu obvinený, jeho obhajca, alebo zákonný zástupca, zúčastnená osoba, poškodený a ich zákonní zástupcovia alebo zmocnenci, úradovňa ochrany mládeže alebo účastníci a ich zákonní zástupcovia alebo zmocnenci.

(2) Upovedomenie o hlavnom a odvolacom pojednávaní ako aj o verejnom zasadaní v konaní proti mladistvému (§ 232 ods. 3 tr. p.) sa zašle úradovni ochrany mládeže v sídle prokurátora; obžalobu proti mladistvému (§ 232 ods. 1 tr. p.) treba však doručiť tiež úradovni, v obvode ktorej mal mladistvý svoje posledné bydlisko.

(3) Prokurátor musí byť v trestných veciach upovedomený o všetkých úkonoch súdu, ktorých sa má alebo môže zúčastniť; to platí aj o občianskoprávnych veciach, ktoré boly na návrh prokurátora začaté alebo do ktorých prokurátor vstúpil (§ 6 o. s. p.).

Výsluchy.

§ 46.

(1) Pred výsluchom zistí vyslúchajúci totožnosť vyslúchaného a poučí ho o jeho právach a povinnostiach. V zápisnici sa výslovne uvedie, že sa tak stalo; kde je to potrebné, uvedie sa aj prejav vyslúchaného.

(2) Na začiatku výsluchu zistí vyslúchajúci:

a) u obvineného podrobne osobné, rodinné, majetkové a zárobkové pomery a predchádzajúce tresty;

b) u inej vyslúchanej osoby osobné pomery a okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na jej hodnovernosť.

(3) Vyslúchanému možno dovoliť, aby skôr, než dá odpoveď, nazrel do svojich písomných poznámok. Ak sa tak stalo, poznamená sa to v zápisnici. Vyslúchaného možno vyzvať, aby sudcovi, ktorý vedie výsluch, predložil poznámky na nazretie.

§ 47.

Tvárou v tvár možno zpravidla postaviť len dve osoby. Každá z týchto osôb sa vyslúchne osobitne o všetkých okolnostiach, v ktorých sa ich výpovede od seba odchyľujú.

§ 48.

(1) Výsluch osôb, ktoré sa nevedia vyjadrovať ani v českom ani v slovenskom jazyku, koná sa prostredníctvom tlmočníka. Od privzatia tlmočníka možno upustiť, ak vyslúchajúci alebo zapisovateľ ovláda jazyk, v ktorom sa bude výsluch konať; táto okolnosť sa poznamená v zápisnici.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa použije obdobne pre výsluch osôb hluchých, nemých alebo hluchonemých, ak sa nemožno s nimi dorozumieť iným spoľahlivým spôsobom.

§ 49.

(1) Ak priberie súd k ohliadke znalcov (§ 80 tr. p., §§ 119 a nasl. o. s. p.), môže podľa povahy veci určiť, že sa má ohliadka konať len v prítomnosti znalcov samých.

(2) Ak je obava, že predmet ohliadky sa ohliadkou zničí alebo zmení, odovzdá sa znalcom, ak je to možné, len časť predmetu a urobí sa opatrenie, aby sa mohla ohliadka podľa potreby opakovať.

(3) Ohliadku tela, ak ju nevykoná lekár, a osobnú prehliadku môžu vykonať len osoby toho istého pohlavia; ak ide o ohliadku tela ženy alebo o jej osobnú prehliadku, možno v prípade potreby požiadať o pomoc príslušníčku národnej bezpečnosti, zdravotnú sestru, pôrodnú asistentku, sociálnu pracovnicu a pod.

Zápisnica.

§ 50.

(1) Zápisnica (§ 60 tr. p., §§ 66 a 68 o. s. p.) musí obsahovať všetky podstatné okolnosti a musí byť z nej zrejmé, či pri vykonávaní úkonu sa dbalo na príslušné predpisy (napr. napomenutie vypovedať pravdu, prejav, ktorý vyslúchaný urobil na upozornenie, že má právo odpoveď odoprieť).

(2) Zpravidla sa zapisuje len obsah výpovede vyslúchaných osôb. Ak je to pre posúdenie veci dôležité, zapíšu sa výpovede vyslúchaných osôb doslovne; v tomto prípade sa príslušné miesto vyslúchanej osobe vždy zo zápisnice prečíta a v zápisnici sa poznamená, že sa tak stalo, poprípade aj, aké námietky boly robené. Ak záleží na presnom a doslovnom znení odpovede alebo ak vyslúchaný vypovedá vyhýbavo, koná sa výsluch tak, že sa kladú jednotlivé otázky, ktoré sa doslovne zapíšu do zápisnice; rovnako sa doslovne zapíše do zápisnice odpoveď vyslúchaného.

(3) Pri výsluchu niekoľkých obvinených alebo svedkov sa spíše s každým osobitná zápisnica, a to, ak ide o obvineného, vždy na samostatnom liste. O neskorších výsluchoch, ak nebude potrebné spísať novú zápisnicu, spíše sa len dodatok ku skoršej zápisnici.

(4) Zápisnica o výpovedi osoby, ktorá nevie ani česky, ani slovensky, spíše sa v niektorom z týchto jazykov; ak záleží na doslovnom znení výpovede, zapíše zapisovateľ alebo tlmočník jej príslušnú časť pokiaľ možno aj v jazyku, v ktorom táto osoba vypovedala.

(5) Zápisnica sa diktuje hlasito, aby prítomní diktovanú výpoveď počuli. Predseda senátu môže vyslúchanému, najmä ak ide o znalca, dovoliť, aby svoju výpoveď diktoval zapisovateľovi sám. Táto okolnosť sa poznamená v zápisnici.

(6) Ak je to potrebné, môže byť priebeh celého výsluchu alebo jeho časti, poprípade priebeh celého úkonu alebo jeho časti, zaznamenaný tesnopisne; tesnopisný záznam sa prepíše obyčajným písmom a pripojí sa k zápisnici.

(7) Zápisnicu treba spísať perom alebo strojom, čitateľne a bez zbytočného prečiarkovania; používanie tzv. večného pera je neprípustné. Zápisnice určené pre cudzozemské súdy treba spísať vždy strojom a na osobitnom hárku (polhárku) papieru opatrenom v záhlaví označením súdu a opatriť okrúhlou úradnou pečiatkou.

§ 51.

(1) Zápisnicu v trestných veciach podpisujú osoba vedúca pojednávanie a zapisovateľ, ako aj tlmočník a osoba pribratá podľa § 127 ods. 2 a § 133 ods. 2 tr. p. Zápisnicu spísanú mimo hlavného a odvolacieho pojednávania a verejného zasadania podpisuje aj vyslúchaný; ak bola výpoveď vyslúchaného napísaná na niekoľkých samostatných listoch alebo hárkoch, podpíše vyslúchaný každý samostatný list alebo hárok osobitne. Pred podpísaním sa zápisnica vyslúchanému prečíta alebo predloží na prečítanie; ak sa výsluch konal pomocou tlmočníka, treba zápisnicu vyslúchanej osobe preložiť do jazyka, v ktorom vypovedala. V zápisnici sa poznamená, že sa tak stalo a uvedie sa, či vyslúchaný zápisnicu schválil. Ak vyslúchaný odmietne zápisnicu podpísať, poznamená sa to v zápisnici spolu s dôvodmi, ktoré uviedol.

(2) Ak nemôže predseda senátu pre prekážku dlhšieho trvania zápisnicu podpísať, podpíše ju iný člen senátu. Ak nemôže pre prekážku dlhšieho trvania podpísať zápisnicu iná osoba, nie je potrebný jej podpis. Dôvod, prečo podpis chýba, sa poznamená v zápisnici.

(3) Zápisnicu v občianskoprávnych veciach spísanú pred dožiadaným alebo povereným sudcom, podpisuje aj vyslúchaný.

§ 52.

Osoba vedúca pojednávanie môže aj po podpise zápisnice nariadiť alebo vykonať opravu chýb v písaní a iných zrejmých nesprávností. Oprava sa vyznačí tak, aby pôvodný zápis zostal čitateľný. Opravu podpíše ten, kto ju nariadil, a zapisovateľ.

§ 53.

(1) V zápisnici o hlasovaní (§ 24 tr. p., § 155 o. s. p.) sa uvedie:

a) deň hlasovania,

b) mená a priezviská členov senátu a zapisovateľa,

c) postup pri jednotlivých hlasovaniach, ich výsledok a výrok rozhodnutia [§ 26 ods. 1 písm. c) a ods. 2 a § 27 tr. p., § 157 písm. e), § 168 ods. 1 o. s. p.].

(2) Mienka odlišná od názoru väčšiny sa zapíše v celom svojom znení a stručne sa odôvodní.

(3) Dôvody rozhodnutia sa pojmú do zápisnice len vtedy, ak je medzi členmi senátu rozpor pre odôvodnenie, ktorý bolo treba hlasovaním odstrániť.

(4) Zápisnicu o hlasovaní podpisujú všetci členovia senátu a zapisovateľ.

(5) Ak sa skončí pojednávanie bez odročenia, pojmú sa všetky zápisy o hlasovaní senátu do jedinej zápisnice o hlasovaní.

(6) Ak ide o jednoduché rozhodnutia, na ktorých sa senát usniesol jednohlasne a ktorým predchádzala iba porada v pojednávacej sieni bez prerušenia pojednávania, nespisuje sa osobitná zápisnica o hlasovaní; v zápisnici o pojednávaní sa poznamená, že sa usnesenie stalo bez prerušenia pojednávania.

(7) Zápisnica o hlasovaní sa pripojí ku spisu v zalepenej obálke, opatrenej na závere okrúhlou úradnou pečiatkou. Túto obálku môže otvoriť len predseda senátu nadriadeného súdu pri rozhodovaní o opravnom prostriedku a predseda senátu Najvyššieho súdu pri rozhodovaní o sťažnosti pre porušenie zákona. Otvorenú obálku treba po nahliadnutí znovu zalepiť a záver opatriť okrúhlou úradnou pečiatkou a podpisom predsedu senátu, ktorý ju otvoril.

§ 54.
Označenie osoby obvineného a trestného činu.

(1) Ak nie sú známe všetky osobné dáta obvineného [§ 26 ods. 1 písm. b) tr. p.], uvedú sa v rozsudku všetky okolnosti, ktoré sú potrebné, aby obvinený nemohol byť zamenený s inou osobou.

(2) Trestný čin [§ 26 ods. 1 písm. c) tr. p.] sa v rozsudku označí nielen uvedením príslušného ustanovenia (príslušných paragrafov) trestného zákona, ale aj svojím pomenovaním.

§ 55.
Veci dôležité pre trestné konanie.

(1) Po podaní obžaloby zostanú veci dôležité pre trestné konanie (§ 82 tr. p.) naďalej v úschove prokurátora; rozhodovanie o nich však podaním obžaloby prechádza na súd. Aj veci vzaté súdom do úschovy sa uložia na prokuratúre.

(2) Ihneď po rozhodnutí vo veci (rozsudkom alebo usnesením o zastavení trestného stíhania) alebo najneskoršie po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd o všetkých veciach vzatých do

úschovy, ak neprepadly ani neboly zhabané alebo ak o nich nebolo rozhodnuté už v rozsudku. Ak sa nevie komu vec patrí, alebo ak nie je známy pobyt poškodeného, vyhlási súd verejne opis veci (§§ 129 a 56 ods. 1 tr. p.).

(3) Ak požiada prokurátor podľa § 128 ods. 2 tr. p. ľudový súd s právomocou v občianskoprávnych veciach o predaj vecí podliehajúcich skaze, postupuje tento súd primerane podľa predpisov o súdnom predaji zexekvovaných hnuteľných vecí.

TRETÍ DIEL.
Verejné konania.

PRVÝ ODDIEL.
HLAVNÉ POJEDNÁVANIE, ODVOLACIE POJEDNÁVANIE A VEREJNÉ ZASADANIE.

Príprava hlavného pojednávania.

§ 56.

(1) Po skončení prípravného konania predloží prokurátor súdu obžalobu (§ 85 ods. 1 tr. p.) a pripojí k nej príslušné spisy.

(2) Obžalobu treba podať v toľkých rovnopisoch, aby ju po jednom rovnopise dostali všetci členovia senátu, všetci obvinení a ich zákonní zástupcovia, ako aj obhajcovia, pokiaľ obhajcov obvinení mať majú alebo musia, a v konaní proti mladistvým tiež úradovňa ochrany mládeže (§ 232 ods. 1 tr. p.).

(3) Členom senátu (a to i z radov sudcov z ľudu) sa rovnopisy vyhotovení odovzdajú až pri začatí hlavného pojednávania; po skončení hlavného pojednávania sa tieto rovnopisy ponechajú pri spise pre potrebu odvolacieho súdu. Po vrátení spisu prokurátorovi zostane na všeobecných súdoch jeden z týchto rovnopisov v sbernom spise súdu prvej stolice.

(4) Ak bola obžaloba pred začatím hlavného pojednávania vzatá späť (§ 85 ods. 2 tr. p.), vráti súd spisy prokurátorovi. Rozhodovanie o väzbe obvineného a o veciach vzatých do úschovy prechádza opäť na prokurátora.

§ 57.

(1) Predseda senátu pripraví hlavné pojednávanie tak, aby sa mohlo skončiť na jedinom zasadaní, a ak to dovoľuje povaha prípadu, v jednom dni.

(2) Počet hlavných pojednávaní určených na jeden deň treba podľa získaných skúseností a s náležitým zreteľom na druh a rozsah trestných vecí, ktoré sa budú na hlavnom pojednávaní pojednávať, určiť tak, aby sa jednotlivé hlavné pojednávania nemusely pre nedostatok času odkladať. Taktiež začiatok niekoľkých hlavných pojednávaní určených na ten istý deň treba podľa pravdepodobnej dĺžky predchádzajúcich hlavných pojednávaní určiť tak, aby predvolané osoby nemusely na začiatok hlavného pojednávania dlho čakať.

(3) Ak možno očakávať, že hlavné pojednávanie bude trvať dlhší čas, majú sa svedkovia predvolať pokiaľ možno na čas, v ktorom pravdepodobne dôjde k ich výsluchu. Ustanovenie predchádzajúcej vety sa použije obdobne na predvolanie znalcov a tlmočníkov, ak nie je potrebné, aby sa zúčastnili celého hlavného pojednávania.

§ 58.

(1) Pri sostavovaní senátov treba dbať na to, aby sudcovia z ľudu boli podľa možnosti z toho istého alebo blízkeho odboru, ktorého sa prejednávaná vec týka.

(2) V konaní proti mladistvým majú mať členovia senátu vychovateľské skúsenosti; na krajských súdoch ako odvolacích súdoch musia byť aspoň dvaja členovia senátu, ktorí sú oboznámení so sociálnou starostlivosťou o mládež.

Hlavné pojednávanie.

§ 59.

Po začatí hlavného pojednávania zistí predseda senátu totožnosť všetkých predvolaných osôb, a to zpravidla podľa občianskych preukazov.

§ 60.

(1) Ak možno očakávať, že pracujúci prejavia o prejednávanie niektorej veci väčší záujem, urobí sa opatrenie proti preplneniu miestnosti, v ktorej sa bude konať verejné pojednávanie (napr. vydávanie vstupeniek).

(2) Prístup na hlavné pojednávanie možno ako poslucháčom odoprieť osobám

a) maloletým,

b) ozbrojeným, pokiaľ im predpisy o službe, ktorú vykonávajú, neukladajú povinnosť nosiť zbraň,

c) ktoré sa ustanovily v stave spôsobilom vzbudiť verejné pohoršenie, alebo

d) ktoré boly súdom opätovne potrestané.

§ 61.

(1) Ak bola verejnosť hlavného pojednávania vylúčená pre ohrozenie štátneho, hospodárskeho alebo služobného tajomstva, upozorní predseda senátu prítomných (§ 143 ods. 2 posledná veta a § 144 ods. 1 tr. p.) na trestné následky spojené s tým, keby nepovolaným osobám vyjavili skutočnosti, o ktorých sa pri pojednávaní dozvedeli.

(2) Predseda senátu môže zakázať, aby si prítomní (odsek 1) robili písomné poznámky o tom, čo pri hlavnom pojednávaní počuli.

§ 62.

Odvolacie pojednávanie a verejné zasadanie.Ustanovenia §§ 57 až 61 sa primerane použijú aj na odvolacie pojednávania a verejné zasadania.

§ 63.
Prerušenie trestného stíhania.

(1) Ak preruší súd trestné stíhanie (§§ 165, 180 tr. p.), vykoná všetky vyšetrenia potrebné pre zistenie pobytu obvineného, poprípade pre sledovanie, či zdravotný (duševný) stav obvineného už dovoľuje pokračovať v trestnom stíhaní.

(2) Ak prekážka, ktorá zabraňuje pokračovaniu v trestnom stíhaní nepominie do jedného roku od jeho prerušenia, vráti súd spisy prokurátorovi. Ak bude treba urobiť ďalšie opatrenie, aby obvinený mohol byť postavený pred súd, súd si spisy opäť vyžiada.

DRUHÝ ODDIEL.
ÚSTNE POJEDNÁVANIA A INÉ KONANIA.

§ 64.

Na ústne pojednávania a iné konania v občianskoprávnych veciach sa použijú primerane predpisy o hlavnom pojednávaní (§§ 57 až 61).

§ 65.

V konaní vo veciach národného poistenia a v sporoch z pracovného pomeru musí byť aspoň jeden zo sudcov z ľudu členom jednotnej odborovej organizácie; vo veciach rodinného práva má byť jedným zo sudcov z ľudu žena.

ŠTVRTÝ DIEL.
Rozhodnutia súdu.

Vyhotovenie rozhodnutia.

§ 66.

Ak sa zúčastní prokurátor konania v občianskoprávnych veciach (§ 6 o. s. p.), uvedie sa to vo vyhotovení súdneho rozhodnutia (§§ 157 a 168 ods. 1 o. s. p.).

§ 67.

(1) Predseda senátu môže vypracovaním písomného vyhotovenia rozhodnutia poveriť niektorého sudcu, ktorý je členom senátu, alebo sudcovského čakateľa; vypracovanie písomného vyhotovenia jednoduchého usnesenia môže sveriť aj správnemu zamestnancovi.

(2) Ak nemôže predseda senátu ani iný člen senátu vypracovať písomné vyhotovenie vyhláseného (vyneseného) rozhodnutia pre prekážku dlhšieho trvania, môže ho na príkaz predsedu súdu vypracovať iný sudca, ktorý nebol členom senátu.

(3) Písomné vyhotovenie sa opatrí dátom jeho vyhlásenia (vynesenia).

§ 68.

Písomné vyhotovenie rozhodnutia podpisuje predseda senátu a ten, kto ho vypracoval. Ak nemôže predseda senátu písomné vyhotovenie rozhodnutia podpísať pre prekážku dlhšieho trvania, podpíše ho za neho iný člen senátu. Dôvod, prečo podpis predsedu senátu chýba, sa poznamená na písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Vyhotovenie usnesenia v občianskoprávnych veciach.

§ 69.

(1) Pri usneseniach jednoduchej povahy, ktoré v úplnom rozsahu vyhovujú podanému návrhu a ktoré nemusia byť odôvodnené, môže sa písomné vyhotovenie usnesenia nahradiť stručným povoľovacím záznamom („Návrhu sa vyhovuje“).

(2) V povoľovacom zázname sa ďalej uvedie, či sa má na zhotovenie rovnopisu vyhotovenia rozhodnutia použiť predpísaný vzor („Návrhu sa vyhovuje, vzor č. ...“) alebo povoľovacia pečiatka („Návrhu sa vyhovuje, peč.“).

(3) Povoľovaciu pečiatku možno použiť, ak je poruke dostatočný počet rovnopisov písomného podania alebo dostatočný počet rovnopisov rubier; tieto podania alebo tieto rubrá musia obsahovať určitý návrh súhlasný s písomným podaním, ako aj právne poučenie o opravnom prostriedku.

(4) Ak je to potrebné, uvedie sa v povoľovacom zázname aj výška určených trov.

§ 70.

(1) Povoľovacia pečiatka sa odtlačí na prednej strane rovnopisu písomného podania alebo rubra.

(2) Povoľovacia pečiatka má tento vzor:
(Malý štátny znak.)

Usnesenie.

Návrhu sa vyhovuje. Trovy navrhovateľa sa určujú sumou..... Kčs..... h..... súd v .....odd..... dňa.....

§ 71.
Použitie návrhu usnesenia predloženého účastníkmi.

V občianskoprávnych veciach môžu účastníci pre urýchlenie vybavenia veci predložiť súdu súčasne s podaním aj potrebné rovnopisy usnesenia, ktoré navrhujú a ktoré sa má vydať bez vypočutia účastníkov. Ak sa tieto rovnopisy hodia, môže ich súd po prípadnom doplnení použiť.

Opatrovanie rovnopisov vyhotovenia rozhodnutia úradnou pečiatkou a ich odpisovanie.

§ 72.

(1) Rovnopisy vyhotovenia rozhodnutia (usnesenia o schválení súdnej pokonávky), listiny o ustanovení poručníka alebo opatrovníka (§ 253 ods. 2, § 262 ods. 1 o. s .p.), listiny o ustanovení správcu likvidačnej podstaty (§ 581 o. s. p.), úradné potvrdenia (vysvedčenia) (§ 39), doložka o právoplatnosti alebo vykonateľnosti rozhodnutia (§§ 76 a 77), overovacie doložky (§ 152 ods. 2, § 155 ods. 3), ako aj všetky rovnopisy vybavenia určené pre súdy alebo úrady v cudzine opatrí vedúci úradník oddelenia okrúhlou úradnou pečiatkou.

(2) Rovnopisy vyhotovenia usnesenia v skrátenej forme (§§ 69 a 70) sa okrúhlou úradnou pečiatkou neopatrujú; okrúhlu úradnú pečiatku netreba použiť ani vtedy, ak doložka o právoplatnosti alebo vykonateľnosti alebo overovacia doložka je už opatrená malým štátnym znakom.

(3) Ak sú rovnopisy uvedené v odseku 1 určené pre cudzinu, podpisuje ich predseda senátu vlastnoručne; správnosť ostatných rovnopisov potvrdzuje vedúci úradník oddelenia.

§ 73.

Rovnopisy poukazov, ktorými sa nariaďuje vydanie peňazí alebo iných hodnôt, podpisuje vlastnoručne predseda senátu; poukaz opatrí predseda súdu (sudca poverený vedením pobočky) osemhrannou úradnou pečiatkou.

§ 74.
Vypravenie rovnopisov vyhotovenia rozhodnutia.

Rovnopisy vyhotovenia rozhodnutia majú byť vypravené s najväčším urýchlením, najneskoršie však do pätnástich dní po vyhlásení (vynesení) rozhodnutia. Túto lehotu možno predĺžiť len so súhlasom predsedu súdu.

§ 75.
Doručenie rozhodnutia súdu druhej stolice.

Rozhodnutie súdu druhej stolice sa zašle v potrebnom počte rovnopisov aj so spismi súdu prvej stolice, ktorý zariadi jeho doručenie (§§ 29 a 64 tr. p., §§ 189 a 196 o. s. p.).

§ 76.
Doložka o právoplatnosti rozhodnutia.

(1) Len čo rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, zaznamená vedúci úradník oddelenia na vyhotovení rozhodnutia túto skutočnosť, ako aj deň, kedy právoplatnosť nastala. Ak sa rozhodnutie stalo právoplatným len zčasti, má sa to v zázname presne vyjadriť.

(2) Záznam uvedený v odseku 1 sa urobí aj na rovnopisoch vyhotovenia rozhodnutia, ktorými sa upovedomujú iné súdy alebo orgány štátnej správy; na žiadosť osoby, ktorej bol rovnopis vyhotovenia rozhodnutia doručený ešte pred jeho právoplatnosťou, urobí sa tento záznam aj na rovnopise, ktorý táto osoba predloží.

§ 77.
Doložka o vykonateľnosti rozhodnutia.

(1) Na žiadosť osoby, ktorej bol doručený rovnopis vyhotovenia rozhodnutia alebo vydaný rovnopis vyhotovenia schválenej súdnej pokonávky, vyznačí vedúci úradník oddelenia vykonateľnosť rozhodnutia (súdnej pokonávky) na rovnopise, ktorý táto osoba predloží.

(2) Vykonateľnosť rozhodnutia v trestných veciach vyznačuje vedúci úradník oddelenia priamo na vyhotovení rozhodnutia, a to z úradnej povinnosti. Ustanovenie § 76 ods. 2 sa použije obdobne.

(3) Ak je návrh na nariadenie exekúcie podaný na súde, ktorý ako rozhodujúci súd prvej stolice sa zúčastnil vo veci, o ktorej bolo vydané rozhodnutie alebo uzavretá súdna pokonávka, tvoriace exekučný titul, vyznačí vedúci úradník oddelenia spolu s ostatnými náležitosťami určenými zákonom aj vykonateľnosť rozhodnutia a druh vymáhaného nároku priamo na návrhu na nariadenie exekúcie, a to z úradnej povinnosti.

PIATY DIEL.
Doručovanie.

Spôsob doručovania.

§ 78.

(1) Doručenie písomnosti a jeho spôsob nariaďuje predseda senátu. K písomnostiam, doručenie ktorých musí byť preukázané, sa pripojí doručenka.

(2) Písomnosti sa zpravidla doručujú poštou ako listové zásielky, v naliehavých prípadoch ako náhle zásielky.

(3) Ak to predseda senátu uzná za výhodnejšie, vykoná sa doručenie súdnym doručovateľom.

(4) Vo zvlášť naliehavých prípadoch môže predseda senátu požiadať o vykonanie doručenia príslušný miestny národný výbor alebo, najmä pri nariadenom predvedení, príslušnú súčasť národnej bezpečnosti (okresné alebo obvodné oddelenie verejnej bezpečnosti).

(5) Ak sa má písomnosť doručiť pri nejakom úradnom úkone (napr. pri výkone exekúcie zexekvovaním hnuteľných vecí), obstará jej doručenie orgán, ktorý má úkon vykonať; v takých prípadoch sa doručenka nepripojuje a výkon doručenia sa osvedčí v zápisnici, ktorá bola spísaná o úkone.

(6) Adresát môže písomnosť prevziať aj na súde; jej prevzatie potvrdí vo spise.

(7) Prokurátorovi sa písomnosti súdu doručujú v trestných veciach zpravidla zároveň so spismi, aby do nich mohol nazrieť.

§ 79.

Niekoľko písomností pre jednu osobu možno doručiť na jednu doručenku len vtedy, ak ide o tú istú vec.

§ 80.

Adresátovi možno písomnosti doručiť v byte, na pracovisku alebo kdekoľvek bude zastihnutý.

§ 81.

Písomnosti určené súdom, orgánom štátnej správy, ústavom, podnikom alebo právnickým osobám doručujú sa ich zamestnancom oprávneným prijímať písomnosti (podateľni). Ak niet takých osôb, doručujú sa ktorémukoľvek prítomnému zamestnancovi, ktorý je ochotný ich prijať.

§ 82.

(1) Písomnosti, určené v trestnom konaní príslušníkom ozbrojených sborov v činnej službe, sa doručujú prostredníctvom predstaveného týchto osôb. Ak nie je známy predstavený vojakov v činnej službe, doručia sa také písomnosti prostredníctvom posádkovej správy; ak nie je známy predstavený príslušníkov národnej bezpečnosti v činnej službe, doručia sa také písomnosti prostredníctvom najbližšej súčasti národnej bezpečnosti.

(2) Predseda senátu môže nariadiť, aby sa aj v jednotlivej občianskoprávnej veci doručovalo spôsobom uvedeným v odseku 1.

(3) Písomnosti, určené osobám, ktoré sú vo väzbe alebo na ktorých sa vykonáva trest, doručujú sa prostredníctvom veliteľstva ústavu.

§ 83.

Písomnosti určené osobám, ktorým prislúcha právo exteritoriality, alebo osobám v bytoch exteritoriálnych osôb, alebo v exteritoriálnych budovách alebo miestnostiach sa predložia Ministerstvu spravodlivosti, ktoré zariadi ich doručenie.

§ 84.
Odopretie prijať doručované písomnosti.

(1) Ak adresát odoprel písomnosť prijať, vráti ju doručovateľ súdu. Na doručenke uvedie dátum a dôvod odopretia prijatia.

(2) Ak uznal súd, že prijatie písomnosti bolo bezdôvodne odopreté, považuje sa písomnosť za doručenú dňom, kedy prijatie bolo odopreté. Na tieto následky musí doručovateľ adresáta upozorniť a na doručenke poznamenať, že sa tak stalo.

Náhradné doručenie.

§ 85.

(1) Ak adresát nebol zastihnutý v byte, kde sa mu má písomnosť doručiť, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, možno písomnosť doručiť každej dorastenej osobe v byte spolubývajúcej, a keby taká osoba nebola, prenajímateľovi bytu alebo osobe poverenej v dome dozorom, ak tam bývajú a sú ochotní písomnosť prijať.

(2) Ak adresát nebol zastihnutý na pracovisku, kde sa má písomnosť doručiť, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, možno písomnosť určenú zamestnávateľovi doručiť každému jeho zamestnancovi, ak je ochotný ju prijať; písomnosť určenú zamestnancovi možno doručiť jeho zamestnávateľovi alebo zástupcovi zamestnávateľa alebo spoluzamestnancom, ak sú ochotní ju prijať.

(3) V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 2 sa na obálke písomnosti uvedie osoba, ktorej pri náhradnom doručení nesmie byť písomnosť doručená pre jej záujem na veci alebo aj z iných dôvodov.

(4) Ak sa adresát nezdržuje v mieste určenia a ak môže doručovateľ ihneď zistiť nové miesto jeho pobytu, zašle písomnosť za adresátom, ak nie je na zásielke výslovne uvedené, že doručenie mimo miesta určenia je vylúčené.

§ 86.

(1) Ak nemožno doručiť písomnosť niektorým zo spôsobov uvedených v § 85 ods. 1 a 2, uloží ju:

a) súdny doručovateľ
   aa) na súde, ak doručuje v sídle súdu,
   bb) na miestnom národnom výbore, ak doručuje mimo sídla súdu,

b) orgán miestneho národného výboru na miestnom národnom výbore,

c) poštový doručovateľ
   aa) na poštovom úrade,
   bb) ak nie je v mieste doručenia poštový úrad, na miestnom národnom výbore.

(2) O uložení podľa odseku 1 upovedomí doručovateľ adresáta oznámením, ktoré zanechá v jeho byte alebo na pracovisku, a ak to nie je možné, v schránke určenej pre prijímanie jeho pošty. Ak niet takej schránky, pripevní oznámenie na dverách vchodu do jeho bytu alebo na vhodnom mieste pracoviska a podľa možnosti upovedomí o tom aj osoby zo susedstva alebo osoby zamestnané na pracovisku. Tieto okolnosti uvedie doručovateľ na doručenke, poznamená, ktorého dňa a kde bola písomnosť uložená, a vráti doručenku súdu.

(3) Deň, kedy bola písomnosť uložená, sa považuje za deň doručenia písomnosti. Také uloženie má účinky doručenia, aj keď sa adresát o uložení písomnosti nedozvedel.

§ 87.
Doručenie do vlastných rúk.

Do vlastných rúk adresáta musí sa písomnosť doručiť

1. v prípadoch ustanovených zákonom [§ 65 ods. 1 tr. p., § 13 ods. 1 písm. b), §§ 232, 261 ods. 2, §§ 324, 377, 389 ods. 2, §§ 420, 423 ods. 2, § 425 ods. 2, § 470 ods. 2, § 537 ods. 1 o. s. p.],
2. ak to uzná predseda senátu z dôležitých dôvodov za potrebné.

§ 88.
Náhradné doručenie pri doručení do vlastných rúk.

(1) Ak nebol adresát, ktorému sa má písomnosť doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, vyzve doručovateľ adresáta, aby bol v určitý deň a hodinu prítomný na prijatie písomnosti. Výzvu zanechá v jeho byte alebo na pracovisku, a ak to nie je možné, v schránke určenej pre prijímanie jeho pošty. Ak niet takej schránky, pripevní výzvu na dverách vchodu do jeho bytu alebo na vhodnom mieste pracoviska a podľa možnosti upovedomí o tom aj osoby zo susedstva alebo osoby zamestnané na pracovisku. Ak nebude výzve vyhovené, uloží písomnosť:

a) súdny doručovateľ
   aa) na súde, ak doručuje v sídle súdu,
   bb) na miestnom národnom výbore, ak doručuje mimo sídla súdu,

b) orgán miestneho národného výboru na miestnom národnom výbore,

c) poštový doručovateľ
   aa) na poštovom úrade,
   bb) ak nie je v mieste doručenia poštový úrad, na miestnom národnom výbore.

(2) O uložení podľa odseku 1 sa adresát upovedomí a súčasne sa upozorní, že si má doručovanú písomnosť do troch dní prevziať.

(3) Ak si adresát písomnosť v lehote troch dní neprevezme, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň, keď bolo doručenie vykonané, aj keď sa adresát o uložení písomnosti nedozvedel.

(4) Ustanovenia odseku 1 tretej vety a odsekov 2 a 3 nemožno použiť pri doručení písomností, pri ktorých je náhradné doručenie podľa ustanovenia § 65 ods. 2 druhá veta tr. p. vylúčené. V týchto prípadoch sa doručenka nápadne označí „Uloženie písomnosti vylúčené“.

§ 89.
Podávanie doporučených zásielok.

(1) Pri doručovaní do vlastných rúk adresáta sa použijú doručenky zvlášť označené (modrým pruhom).

(2) Zásielky so zvlášť označenými doručenkami sa podávajú na poštu vždy doporučene.

(3) Trestné spisy sa zasielajú ako zapísané zásielky (doporučené-balíkové); rovnako sa zasielajú v odôvodnených prípadoch aj spisy v občianskoprávnych veciach.

ŠIESTY DIEL.
Náhrady potrebných výdavkov osobám zúčastneným na konaní.

§ 90.

(1) Účastník, ktorý sa osobne ustanovil na súde, pretože to bolo účelné na uplatnenie alebo na obranu jeho práva, má proti osobám, voči ktorým má nárok na náhradu trov konania (§§ 129 až 132 o. s. p.), nárok na náhradu potrebných výdavkov, a účastníci, ktorí sú v pracovnom pomere, tiež nárok na náhradu ušlej mzdy.

(2) K potrebným výdavkom účastníka náleží:

a) cestovné (§§ 91 až 93),

b) stravné (§ 94),

c) nocľažné (§ 95).

(3) Náhrada ušlej mzdy sa poskytuje vo výške priemerného zárobku dosiahnutého v poslednom mzdovom zúčtovacom období. Výšku ušlej mzdy je účastník povinný preukázať potvrdením zamestnávateľa.

(4) Ak účastník postihnutý ťažkou telesnou chorobou alebo vadou, ako aj v iných podobných prípadoch potrebuje sprievodcu, tvoria potrebné výdavky sprievodcu a jeho ušlá mzda súčasť trov konania účastníka.

§ 91.

(1) Nárok na cestovné má len účastník, ktorý nebýva v mieste konania.

(2) Účastníkovi sa nahradia skutočné cestovné výdavky, najviac však cestovné za najnižšiu vozovú triedu verejného hromadného dopravného prostriedku. Cestovné za použitie rýchlika (rýchlikového vlaku, rýchlikového autobusu) sa nahradzuje pri vzdialenostiach nad 100 km, inak len vtedy, keby sa účastník so zreteľom na čas konania nemohol včas ustanoviť na miesto konania, alebo ak sa použitím rýchlika docielia vyššie úspory na nocľažnom alebo na náhrade ušlej mzdy.

(3) Účastníkovi postihnutému ťažkou telesnou chorobou alebo vadou, ako aj v iných podobných prípadoch sa môže nahradiť i cestovné vyššej vozovej triedy.

§ 92.

(1) Ak účastník (§ 91) pri väčšej vzdialenosti miesta konania od stanovišťa verejného hromadného dopravného prostriedku musel použiť ešte aj miestny verejný hromadný dopravný prostriedok, nahradzuje sa mu aj miestne prepravné.

(2) Miestne prepravné sa nahradzuje aj účastníkovi, ktorý býva v mieste konania, ak pre vzdialenosť miesta konania od miesta svojho bydliska alebo pracoviska použil miestny verejný hromadný dopravný prostriedok.

§ 93.

Ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak, než verejným hromadným dopravným prostriedkom, poskytne sa účastníkovi pri ceste

1. peši alebo cestovným kolom náhrada v sume 2 Kčs za každý kilometer,

2. najatým povozom (motorovým vozidlom) náhrada skutočne vzniknutých výdavkov do obvyklej výšky,
3. vlastným povozom (motorovým vozidlom) náhrada vo výške dvoch tretín obvyklých výdavkov za najatý povoz (motorové vozidlo).

§ 94.

Nárok na stravné prislúcha len účastníkovi, ktorý nebýva v mieste konania, ak trvá jeho pobyt v tomto mieste aj s cestou tam a späť dlhšie ako 6 hodín. V takom prípade má účastník nárok, ak trval pobyt

6 alebo viac hodín, na stravné v sume ..... 35 Kčs,

viac než 10 hodín, na stravné v sume ..... 60 Kčs,

viac než 14 hodín, na stravné v sume ..... 100 Kčs.

§ 95.

(1) Nárok na nocľažné prislúcha len účastníkovi, ktorý nebýva v mieste konania, ak sa so zreteľom na čas konania musel ubytovať mimo domova.

(2) Nocľažné robí 70 Kčs za každú noc. Ak nestačí toto nocľažné na úhradu potrebného výdavku za ubytovanie, nahradzuje sa tento výdavok v preukázanej výške. Za noc, ktorú účastník so zreteľom na čas konania použije na cestovanie, prislúcha mu nocľažné len vtedy, ak sa musí v tej istej noci ubytovať pre včasný príchod alebo neskorý odchod.

§ 96.

(1) Na určenie výšky potrebných výdavkov a ušlej odmeny za prácu, ktoré je obvinený povinný poškodenému na jeho žiadosť nahradiť [§ 68 ods. 1 písm. c) tr. p.], na určenie trov zákonného zástupcu účastníka alebo poškodeného alebo ich zmocnencov, ktorí nie sú advokátmi, na určenie trov opatrovníka ustanoveného pre účastníka alebo pre poškodeného, ako aj na určenie výšky svedočného (§ 113a ods. 1 tr. p., § 107 ods. 1 o. s. p.) použijú sa ustanovenia §§ 90 až 95 obdobne.

(2) Rozhodovanie o svedočnom v občianskoprávnych veciach môže predseda senátu sveriť vedúcemu úradníkovi oddelenia (§ 107 ods. 2, § 677 o. s. p.).

SIEDMY DIEL.
Zaistenie majetku obvineného.

§ 97.

(1) Ak dôjde v konaní na súde k zaisteniu majetku obvineného (§ 283 tr. p.), predseda senátu bez meškania požiada okresný národný výbor, v obvode ktorého mal obvinený svoje posledné bydlisko, a ak nie je posledné bydlisko známe, okresný národný výbor, v obvode ktorého je taký majetok, aby zabezpečil zaistený majetok podľa smerníc o tom vydaných; zároveň upovedomí o zaistení majetku súčasť národnej bezpečnosti (predstaveného - § 76 ods. 2 tr. p.), ktorá podala na obvineného trestné oznámenie. Ak je obvinený na slobode, zašle súd usnesenie o zaistení majetku príslušnému národnému výboru vo dvoch vyhotoveniach so žiadosťou o doručenie usnesenia obvinenému.

(2) Ak nejaká osoba oznámi súdu, ktorý nariadil zaistenie majetku, že má vo svojej moci veci, ktoré patria k zaistenému majetku (§ 284 ods. 2 tr. p.), súd o tom upovedomí okresný národný výbor (odsek 1).

(3) Pri zaisťovaní hnuteľných vecí obvineného, ktoré majú slúžiť na zabezpečenie nárokov poškodeného vzniknutých z trestného činu (§ 49 ods. 1 tr. p.), postupuje súd podľa ustanovení §§ 127, 128 ods. 2 a § 130 tr. p.

ÔSMY DIEL.
Exekúcia.

PRVÝ ODDIEL.
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA.

§ 98.
Nariadenie výkonu exekúcie.

(1) Ak má exekúciu vykonať výkonný úradník (§ 431 o. s. p.), predloží vedúci úradník exekučného oddelenia príslušný spis výkonnému oddeleniu; osobitný príkaz sudcu na výkon exekúcie nie je potrebný.

(2) Ak má exekúciu vykonať výkonný úradník dožiadaného súdu, nariadi sudca, ktorý na tomto súde obstaráva exekučnú agendu, aby exekučný úkon bol vykonaný (exekučný príkaz); príkaz sa dáva na zaslanom rovnopise vyhotovenia usnesenia, ktorým bola exekúcia nariadená.

(3) Osobitné pokyny, ktoré sa týkajú vykonania exekučného výkonu, (napríklad určenie času a miesta výkonu), uvedie sudca, ak ich nedá výkonnému úradníkovi ústne, priamo na spise (odsek 1) alebo na exekučnom príkaze (odsek 2). Zároveň so spisom alebo s exekučným príkazom sa odovzdajú výkonnému oddeleniu usnesenia a iné písomnosti, ktoré sa majú doručiť pri výkone exekúcie (napríklad § 510 ods. 1 o. s. p.).

(4) Ak má výkonný úradník pochybnosti, ako najlepšie vyhovieť príkazu sudcu, vyžiada si od neho ústne poučenie. Toto ustanovenie sa použije, najmä ak má výkonný úradník pochybnosti, či vykonaním exekučného úkonu nebudú dotknuté dôležité záujmy štátu alebo všeobecné hospodárske záujmy.

(5) Ak nie je na súde zriadené samostatné výkonné oddelenie, vykonáva pôsobnosť, ktorá inak prislúcha vedúcemu výkonného oddelenia, vedúci exekučného oddelenia.

§ 99.
Opatrenia na zachovanie poriadku pri exekúcii.

(1) Výkonný úradník je oprávnený urobiť všetky opatrenia, ktoré sú potrebné, aby pri jednotlivých exekučných úkonoch bol zachovaný poriadok.

(2) Osoby, ktoré rušia exekučný úkon, výkonný úradník odstráni z miesta úkonu, aj keď sa zúčastnia na výkone exekúcie.

(3) Ak nemôže výkonný úradník sám urobiť poriadok pri výkone exekúcie, požiada o podporu najbližšiu súčasť národnej bezpečnosti.

§ 100.
Účasť vymáhajúceho veriteľa.

(1) Ak požiadal o to vymáhajúci veriteľ, upovedomí ho výkonný úradník, kedy a kde sa exekučný úkon vykoná.

(2) Ak sa vymáhajúci veriteľ v určenom čase neustanoví na miesto, kde sa má exekučný úkon vykonať, vykoná sa úkon v jeho neprítomnosti.

§ 101.
Odklad a zrušenie exekúcie.

(1) Ak bola exekúcia odložená alebo zrušená (§§ 443 až 445 o. s. p.) alebo ak bolo nariadené pokračovať v odloženej exekúcii, treba o tom upovedomiť výkonné oddelenie. Výkonný úradník, ktorý bol poverený vykonaním exekúcie, ihneď zariadi všetko potrebné.

(2) Ak bola exekúcia odložená, pokračuje výkonný úradník vo výkone exekúcie až na osobitný príkaz sudcu. To platí aj vtedy, ak odloženie exekúcie bolo urobené závislým na složení primeranej zábezpeky (§ 444 o. s. p.).

§ 102.
Výkon exekúcie v dňoch pracovného pokoja a v noci.

(1) V dňoch pracovného pokoja a v noci smie výkonný úradník vykonať exekučné úkony len vtedy, ak s tým vysloví súhlas sudca.

(2) Súhlas sa dáva písomne na vyhotovení usnesenia, ktorým bola nariadená exekúcia.

DRUHÝ ODDIEL.
OSOBITNÉ USTANOVENIA.

Exekúcia zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľné veci nezapísané vo verejnej knihe.

§ 103.

Zároveň s doručením rovnopisu vyhotovenia usnesenia, ktorým bola nariadená exekúcia zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľné veci nezapísané vo verejnej knihe (§ 452 o. s. p.), upovedomí výkonný úradník účastníkov o čase a mieste, kedy a kde sa vykoná exekučné opísanie.

§ 104.

(1) V zápisnici o exekučnom opísaní sa okrem predpísaných náležitostí (§§ 66, 68, 452 ods. 1 a 2 o. s. p.) uvedú jednotlivé nehnuteľné veci podľa čísla katastrálnych parciel, spôsob ich obrobenia, ich výmera a hranice; ak ide o stavby, uvedie sa ich popisné číslo a spôsob ich užívania.

(2) Spolu s nehnuteľnou vecou sa podľa predpisov o zexekvovaní hnuteľných vecí (§ 509 o. s. p.) opíše jej príslušenstvo.

§ 105.

Ak nesúhlasí skutočný stav nehnuteľnej veci s údajmi výpisu z katastru (napr. ak sa parcela užíva inak, než ako je vyznačené, alebo ak prešlo vlastníctvo predajom, zámenou a pod. na inú osobu), odkáže sa v zápisnici o exekučnom opísaní na odchýlky od výpisu z katastra.

§ 106.

Poznamenanie exekučného záložného práva v zápisnici o skoršom zexekvovaní (§ 455 o. s. p.) vykoná výkonný úradník. V poznámke sa uvedie meno, priezvisko a bydlisko vymáhajúceho veriteľa, na návrh ktorého sa vykonáva ďalšie zexekvovanie a výška vymáhanej pohľadávky.

Exekúcia dražbou nehnuteľných vecí.

§ 107.

(1) Ak bola nariadená dražba nehnuteľnej veci nezapísanej vo verejnej knihe (§ 507 o. s. p.), vykoná sa exekučné opísanie tejto nehnuteľnej veci (§ 452 o. s. p.) spolu s jej odhadom.

(2) Exekučné opísanie netreba vykonávať, ak sa žiada o nariadenie dražby nehnuteľnej veci, ktorá bola už exekučne opísaná pri zriadení exekučného záložného práva pre pohľadávku vymáhajúceho veriteľa.

(3) Nariadenie dražby sa poznamená v zápisnici o exekučnom opísaní; v prípade uvedenom v odseku 2 sa poznamená nariadenie dražby v zápisnici o predchádzajúcom exekučnom opísaní.

§ 108.

Ak súd upustí od odhadu (§ 464 o. s. p.), vykoná sa exekučné opísanie nehnuteľnej veci nezapísanej vo verejnej knihe poznámkou na zápisnici o skoršom exekučnom opísaní; výsledok skoršieho exekučného opísania a odhadu sa vezme za základ dražobného konania.

§ 109.

(1) Pred vyzvaním, aby sa dražilo (§ 482 o. s. p.), oznámi sudca vedúci dražbu

a) výšku daní, verejných dávok, poistného národného poistenia, pohľadávok z pracovného (učebného) pomeru [§ 494 ods. 1 písm. a) a b) o. s. p.],

b) prejavy, ktoré urobili veritelia o uspokojení svojich nárokov [§ 469 písm. i) o. s. p.],

c) výšku úverových pohľadávok (§ 498 ods. 2 o. s. p.),

d) sumu, o ktorú môžu dražitelia zvyšovať ponuky.

(2) Okrem toho dá sudca na dotaz všetky potrebné vysvetlenia, najmä o pohľadávkach a bremenách viaznúcich na nehnuteľnej veci, ako aj o všetkých ostatných pomeroch súvisiacich s nehnuteľnou vecou, pokiaľ sú zo spisu zjavné.

§ 110.

(1) Pri dražbe nehnuteľnej veci (§§ 483 až 486 o. s. p.) môžu dražitelia zvyšovať ponuky najmenej o sumu určenú v § 109 ods. 1 písm. d).

(2) Sudca upozorní dražiteľov, že vyhlási dražbu za skončenú, ak ani po druhej výzve nebude urobená vyššia ponuka, ak je jej podanie inak prípustné.

(3) Ak nebola urobená vyššia ponuka v piatich minútach po druhej výzve, sudca draženie skončí; prv než draženie skončí, oznámi ešte raz hlasito poslednú ponuku.

(4) Ak neboly vznesené námietky proti priklopnutiu tomu, kto urobil najvyššiu ponuku, priklopne mu nehnuteľnosť.

§ 111.

V zápisnici o dražbe nehnuteľných vecí sa okrem predpísaných náležitostí (§§ 66 a 68 o. s. p.) uvedú najmä:

1. mená, priezviská a bydliská dražiteľov a ich zmocnencov, výška a druh zábezpeky, ktorú dražitelia zložili, a zistenie, kto nie je povinný skladať zábezpeku,

2. všetky ponuky, bez ohľadu na to, či boly súdom pripustené alebo odmietnuté,
3. rozhodnutie o priklopnutí,
4. potvrdenie dražiteľov, že im bola zábezpeka vrátená.

§ 112.

V usnesení o priklopnutí (§ 488 o. s. p.) sa uvedie vydražená nehnuteľná vec, príslušenstvo prechádzajúce na výdražcu, meno a priezvisko výdražcu a ponuka, za ktorú mu bola nehnuteľná vec priklopnutá.

§ 113.

Uvedenie výdražcu do držby vydraženej nehnuteľnej veci (§ 478 ods. 1 o. s. p.) alebo odňatie nehnuteľnej veci výdražcovi (§ 478 ods. 2 o. s. p.) vykoná, ak je to potrebné, na príkaz sudcu výkonný úradník podľa obdoby predpisov o výkone exekúcie vypratáním nehnuteľnej veci (§§ 555 a nasl. o. s. p.).

Exekúcia zexekvovaním a predajom hnuteľných vecí.

§ 114.

(1) Usnesenie o nariadení exekúcie sa doručí dlžníkovi až pri exekučnom výkone (§ 510 ods. 1 o. s. p., § 78 ods. 5).

(2) Ak nebol dlžník pri exekučnom výkone prítomný, doručí mu výkonný úradník toto usnesenie ihneď po skončení výkonu náhradne (§§ 85, 86) zároveň s doručením upovedomenia o výsledku výkonu.

§ 115.

(1) V zápisnici o výkone exekúcie sa okrem predpísaných náležitostí (§§ 66, 68 a 509 o. s. p.) uvedie najmä:

a) soznam a opísanie vecí, ktoré boly zexekvované pre vymáhanú pohľadávku vymáhajúceho veriteľa, pričom sa pri každej jednotlivej veci uvedie, aký výťažok možno jej predajom asi dosiahnuť,

b) soznam a opísanie vecí, ktoré neboly zexekvované preto, že sú z exekúcie vylúčené (§ 511 o. s. p.), alebo preto, že sú príslušenstvom nehnuteľnej veci (§ 516 o. s. p.),

c) či ďalšie hnuteľné veci neboly zexekvované preto, že neboly najdené ďalšie zexekvovateľné veci, alebo preto, že to nebolo potrebné pre uspokojenie nároku vymáhajúceho veriteľa (§ 439 ods. 1 o. s. p.).

(2) Zexekvované veci sa opíšu takým spôsobom, aby bolo možné zistiť ich totožnosť a aby bola vylúčená ich zámena.

(3) Z prejavov, ktoré urobily iné osoby, najmä o tom, že majú k hnuteľnej veci právo, ktoré nepripúšťa výkon exekúcie (§ 442 o. s. p.), alebo že majú k nej záložné alebo zádržné právo, ako aj z prejavu dlžníka, že zexekvované veci náležia niekomu inému, sa uvedie v zápisnici len podstatný obsah.

§ 116.

(1) Ak sa majú zexekvovať len hnuteľné veci, ktoré sú už v zápisnici o výkone exekúcie spísané a opísané pre inú pohľadávku, zexekvuje ich výkonný úradník dodatkovou poznámkou k zápisnici o

výkone exekúcie (§ 509 ods. 1 druhá veta o. s. p.); v poznámke uvedie meno, priezvisko a bydlisko vymáhajúceho veriteľa, na návrh ktorého sa vykonáva ďalšie zexekvovanie, a výšku vymáhanej pohľadávky. Ak neboly niektoré z vecí skôr zexekvovaných nájdené, nezexekvujú sa už znova; výkonný úradník v poznámke iba uvedie, kde tieto veci podľa tvrdenia dlžníka alebo iných osôb pri výkone prítomných teraz sú, a z akého dôvodu.

(2) Ďalšie veci sa zexekvujú len pokiaľ je to potrebné pre uspokojenie vymáhajúceho veriteľa; pritom treba prihliadať na okolnosti rozhodujúce o rozsahu zexekvovania, najmä na cenu zexekvovaných vecí, na výšku predchádzajúcich pohľadávok a na novopribudnutý vymáhaný nárok. Soznam a opísanie týchto vecí sa uvedie v dodatku ku skoršej zápisnici.

§ 117.

(1) O výsledku exekučného výkonu musí byť upovedomený ako vymáhajúci veriteľ, tak aj dlžník, i keď nedošlo k zexekvovaniu žiadnej veci. Osobitné upovedomenie vymáhajúceho veriteľa aj dlžníka nie je potrebné, ak boli pri exekučnom výkone prítomní.

(2) Ak dlžník nebol pri exekučnom výkone osobne prítomný, doručí mu výkonný úradník písomné upovedomenie o výsledku výkonu ihneď po skončení výkonu náhradne (§§ 85, 86), a to spolu s doručením usnesenia o nariadení exekúcie.

(3) Ak treba dlžníka upovedomiť o výsledku výkonu a ak došlo pri výkone k zexekvovaniu nejakej veci, musí písomné upovedomenie obsahovať aj upozornenie podľa § 121.

§ 118.

Ak neboly pri exekučnom výkone nájdené zexekvovateľné veci alebo ak zexekvované veci zrejme nepostačujú na uspokojenie vymáhajúceho veriteľa, zistí výkonný úradník dotazom na dlžníka alebo na iné pri výkone prítomné osoby, kde je dlžník zamestnaný; výsledok poznamená v zápisnici o výkone. Ak nebol pri výkone prítomný vymáhajúci veriteľ, oznámi mu súd zároveň s upovedomením o výsledku výkonu aj skutočnosti, týkajúce sa zamestnania dlžníka, ak sa vymáha úhrada na osobné potreby alebo ak je to inak so zreteľom na osobu vymáhajúceho veriteľa vhodné.

§ 119.

(1) Zexekvované veci, okrem peňazí najdených u dlžníka, sa ponechajú na mieste, kde boly zexekvované; ak sú pre to dôležité dôvody, vezmú sa na návrh vymáhajúceho veriteľa do úschovy. Trovy spojené s uschovaním znáša bez ujmy nároku na ich náhradu vymáhajúci veriteľ.

(2) Pokiaľ sa zexekvované veci na to hodia, uložia sa na súde, inak sa odovzdajú uschovávateľovi alebo dražobni alebo ústavu, ktorý sa zaoberá takýmto uschovávaním.

(3) Ak neurčí sudca už vopred osobu, ktorá je spôsobilá a ochotná zexekvované veci uschovať, určí vhodného uschovávateľa - s výhradou dodatočného schválenia sudcom - výkonný úradník.

(4) Uschovávateľ potvrdí prevzatie vecí a podpíše zápisnicu o výkone exekúcie alebo osobitnú zápisnicu spísanú o vykonanom uschovaní; ak o to žiada, vydá sa mu soznam vecí, ktoré mu boly sverené.

§ 120.

Návrh na uschovanie urobený pri výkone zexekvovania, ako aj vykonanie uschovania s uvedením mena, priezviska, zamestnania a bydliska uschovávateľa, dohovor o náhrade a potvrdenie o prijatí zapíšu sa do zápisnice o výkone exekúcie alebo do dodatku k nej.

§ 121.

Ak zexekvované veci neboly vzaté do úschovy, upozorní výkonný úradník dlžníka alebo osoby miesto neho zastihnuté, že zexekvované veci nesmú byť poškodené, zničené, odstránené alebo scudzené a že také konanie je trestné.

§ 122.

Pri predaji zexekvovaných vecí, ktoré podliehajú skaze, z voľnej ruky (§ 515 o. s. p.) môže si výkonný úradník vyžiadať súčinnosť miestneho národného výboru.

§ 123.

(1) Ak všeobecné právne predpisy ustanovujú, že vec pred predajom v akejkoľvek dražbe má byť ponúknutá socialistickej právnickej osobe na prevzatie za odhadnú alebo úradne určenú cenu, upovedomí ju výkonný úradník o konaní dražby doručením oznámenia podľa § 518 ods. 2 o. s. p. (dražobnej vyhlášky); zároveň ju poučí, že môže až do začatia dražby vec prevziať za odhadnú alebo úradne určenú cenu. Pri určení dražobného termínu treba v týchto prípadoch dbať na to, aby dražobná vyhláška bola socialistickej právnickej osobe doručená pokiaľ možno osem dní pred konaním dražby. Ak neurobí socialistická právnická osoba do začatia dražby ponuku na prevzatie, vykoná výkonný úradník dražbu veci.

(2) Ak ide o veci podliehajúce skaze, upovedomí v prípadoch uvedených v odseku 1 výkonný úradník socialistickú právnickú osobu o nastávajúcom predaji z voľnej ruky. Ak neurobí socialistická právnická osoba bez meškania ponuku na prevzatie, predá výkonný úradník vec z voľnej ruky. Ustanovenie § 122 sa použije obdobne.

§ 124.

Tam, kde je pre nadobudnutie jednotlivých vecí predpísané, že osoby musia mať na nadobudnutie určité oprávnenie, smie výkonný úradník predať vec len tomu, kto má také oprávnenie.

§ 125.

(1) Súd určí termín dražby; v dražobnej vyhláške sa uvedie miesto a čas dražby, označenie vecí daných do dražby, a to podľa ich druhu, a miesto, kde ich možno pred dražbou prezrieť.

(2) Výkonný úradník povolaný vykonať dražbu sa včas pred dražbou presvedčí, či bola riadne oznámená; ak zistí závady, oznámi ich ústne sudcovi.

§ 126.

Odhad zexekvovaných vecí (§ 517 ods. 2 o. s. p.) vykonávajú stáli prísažní znalci zapísaní do soznamu stálych prísažných znalcov vedeného na krajskej súdnej správe.

§ 127.

(1) Ak je potrebné, aby zexekvované veci boly pred predajom odhadnuté, určí výkonný úradník znalca, a to zpravidla podľa vopred určeného poradia.

(2) Pri predaji vecí menšej ceny možno, ak je to potrebné, pribrať za znalca aj osobu, ktorá nie je zapísaná v sozname, alebo upustiť od pribratia znalca, ak je výkonný úradník spôsobilý spoľahlivo odhadnúť veci sám.

§ 128.

(1) Po začatí dražby vyzve výkonný úradník záujemcov, aby dražili. Dražba trvá, dokiaľ dražitelia ponúkajú; dražitelia sú viazaní svojimi ponukami, dokiaľ nebola urobená vyššia ponuka. Výkonný úradník je povinný dražiteľov upozorniť, že vyhlási dražbu za skončenú, ak ani po druhej výzve nebude urobená vyššia ponuka. Ak nebola ani po druhej výzve urobená vyššia ponuka, priklopne výkonný úradník vec poslednému ponúkateľovi.

(2) Prv ako priklopne, oznámi výkonný úradník ešte raz hlasito poslednú ponuku.

§ 129.

(1) Ak sa dražba skončila, pretože výťažok dosiaľ predaných vecí postačuje na uspokojenie vymáhajúcich veriteľov, odovzdajú sa nepredané zexekvované veci dlžníkovi alebo inej osobe, ktorá je oprávnená ich prijať.

(2) Ak sa na dražbe nedosiahla úplná úhrada vymáhaných pohľadávok s príslušenstvom, odovzdajú sa zexekvované veci, ktoré nikto nekúpil, ak boly predtým uschované, opäť uschovávateľovi alebo sa uložia na súde.

§ 130.

(1) V zápisnici o dražbe zexekvovaných vecí sa okrem predpísaných náležitostí (§§ 66 a 68 o. s. p.) uvedie najmä:

a) ktoré veci boly vyvolané a pod akými bežnými číslami sú zapísané v zápisnici o výkone exekúcie,

b) aká bola odhadná alebo úradne určená cena jednotlivých zexekvovaných vecí a aká bola najnižšia ponuka,

c) aká najvyššia ponuka za jednotlivé veci sa dosiahla a kto ich vydražil,

d) ktoré z vyvolaných vecí sa nepredaly a ako sa s nimi naložilo,

e) či dražobný výťažok bol vydaný vymáhajúcemu veriteľovi alebo uložený na súde.

(2) Jednotlivé ponuky sa v zápisnici neuvádzajú; výdražcovia zápisnicu nepodpisujú.

§ 131.

(1) Na výkon predaja zexekvovaných hnuteľných vecí môžu byť zriadené súdne dražobne. Ich sídla a obvod pôsobnosti určí minister spravodlivosti.

(2) Pokiaľ ide o vlastný výkon predaja, je súdna dražobňa pod dozorom predsedu ľudového súdu s právomocou v občianskoprávnych veciach, v sídle ktorého je zriadená.

Exekúcia na peňažné pohľadávky a plat.

§ 132.

Usnesenie, ktorým bola nariadená exekúcia na peňažnú pohľadávku alebo plat (§§ 527 a nasl. o. s. p.), doručí sa poddlžníkovi s poučením, že dňom doručenia tohto usnesenia je síce povinný dlžníkovu pohľadávku zadržať alebo príslušné sumy z dlžníkovho platu strážať, že však zadržané peniaze smie vyplatiť až vtedy, keď dostane od súdu upovedomenie, že usnesenie, ktorým bola exekúcia nariadená, sa stalo právoplatným. Toto upovedomenie sa doručí aj vymáhajúcemu veriteľovi.

§ 133.

Pri zexekvovaní pohľadávok zo zmeniek a iných cenných papierov (§ 547 o. s. p.) sa postupuje podľa §§ 114 až 117.

§ 134.
Exekúcia na iné majetkové práva.

(1) Zexekvovanie iných majetkových práv (§ 550 o. s. p.) než pohľadávok a nárokov na vydanie alebo dodanie hnuteľných vecí (napr. zexekvovanie požívacieho práva a. p.) sa vykoná zpravidla tým, že sa dlžníkovi zakáže týmto právom nakladať; ak sú na základe práva, ktoré sa má zexekvovať, povinné iné osoby niečo vykonať, zakáže sa im plniť.

(2) Ak nariadi súd exekučné opísanie práva, na ktoré sa vedie exekúcia, vykoná sa opísanie primerane podľa predpisov o zexekvovaní hnuteľných vecí (§§ 115 a 116); najmä sa právo, ktoré sa má zexekvovať, zovrubne opíše podľa svojho obsahu a rozsahu a odkáže sa pritom na listiny, ktoré sú snáď o tom zriadené. Zároveň sa zovrubne uvedú vzájomné plnenia, ktoré je dlžník so zreteľom na toto právo povinný konať.

Exekúcia na vydanie alebo dodanie hnuteľných vecí.

§ 135.

O výkone exekúcie na vydanie alebo dodanie hnuteľných vecí (§ 553 o. s. p.) spíše výkonný úradník zápisnicu, v ktorej sa okrem predpísaných náležitostí (§§ 66 a 68 o. s. p.) uvedie najmä:

1. označenie veci odňatej dlžníkovi alebo tretej osobe, ak bola ochotná ju vydať, a ak je viac vecí, ich presný soznam alebo údaje o ich počte, miere, váhe a pod.,
2. či vec bola odovzdaná alebo zaslaná veriteľovi, alebo prečo sa tak nestalo, a ako bola vykonaná úschova.

§ 136.

Ak tretia osoba nie je ochotná vec vydať, uvedie sa to v zápisnici a vec sa neodníme. Táto osoba sa zároveň vyzve, aby sa vyjadrila, z akého právneho dôvodu je vec v jej moci; jej vyjadrenie sa uvedie v zápisnici.

§ 137.
Exekúcia vyprataním.

Ak veci, ktoré sa majú pri vyprataní odstrániť (§ 557 prvá veta o. s. p.) podliehajú skaze, predá ich výkonný úradník z voľnej ruky (§ 515 o. s. p.), ak povinná strana a v jej neprítomnosti jej zmocnenec alebo dorastená osoba jej domácnosti ich nechce alebo nemôže prevziať. Ustanovenie § 122 sa použije obdobne.

Exekučná likvidácia.

§ 138.

Usnesenie o nariadení exekučnej likvidácie (§ 576 o. s. p.) doručí súd:

1. miestnemu a okresnému národnému výboru a okresnému prokurátorovi, v obvode ktorých má dlžník bydlisko (sídlo), podnik a nehnuteľný majetok,
2. Ústrednej národnej poisťovni a jej územným organizačným zložkám, v obvode ktorých má dlžník bydlisko (sídlo) a podnik, ako aj Štátnemu úradu dôchodkového zabezpečenia,

3. štátnym sporiteľniam (pobočkám Štátnej banky československej), v obvode ktorých má dlžník bydlisko (sídlo) a podnik,
4. poštovým úradom, v obvode ktorých má dlžník bydlisko (sídlo) a podnik (závody), a správca podstaty bydlisko,
5. železničným, lodným a leteckým staniciam, ktoré dlžníkovi (podniku, závodom) zpravidla dodávajú zásielky,
6. ak je dlžníkom právnická osoba, kompetentnému dozornému orgánu,
7. ak je dlžníkom advokát (advokátsky koncipient), advokátskej poradni, ktorej je členom (zamestnancom), ďalej Ústrediu advokátskych poradní a Ministerstvu spravodlivosti,
8. ak je dlžníkom lekár alebo zverolekár, krajskému národnému výboru, v obvode ktorého vykonáva povolanie,
9. ak je dlžníkom verejný činiteľ, kompetentnému dozornému orgánu.

§ 139.

Pred usnesením o nariadení likvidácie vykoná sudca urýchlene výsluchy a vyšetrenie potrebné na to, aby sa posúdila spôsobilosť osoby navrhnutej za správcu podstaty (§ 581 o. s. p.). Ak nebol podaný návrh na vymenovanie správcu podstaty alebo ak nie je navrhnutá osoba spôsobilá na vykonávanie tejto funkcie, ustanoví súd správcu podstaty po vypočutí miestneho národného výboru.

§ 140.

Súd vydá správcovi podstaty listinu o jeho ustanovení; správca, než sa ujme svojej funkcie, prisľúbi sudcovi podaním ruky, že bude svoje povinnosti plniť svedomite. Složenie sľubu sa poznamená na listine o jeho ustanovení.

§ 141.

(1) Súd dozerá na činnosť správcu podstaty a nazerá do jeho spisov a účtov.

(2) Z dôležitých dôvodov môže súd z úradnej povinnosti alebo na návrh pozbaviť správcu podstaty jeho funkcie a ustanoviť nového správcu.

§ 142.

(1) Za správu podstaty sa priznáva správcovi odmena v sume od 1000 Kčs do 10.000 Kčs; ak je predmetom exekučnej likvidácie rozsiahly majetok, vyžadujúci zvlášť obťažnú činnosť správcu podstaty, môže byť priznaná odmena až do sumy 50.000 Kčs. Pri určovaní výšky odmeny prihliadne sudca ako na složitosť a obťažnosť veci, tak aj na rozsah, spôsob a výsledky činnosti správcu podstaty.

(2) Ak v likvidačnom konaní boli činní postupne niekoľkí správcovia podstaty, rozdelí sa odmena medzi nich podľa ich dohody. Ak sa nedohodnú, rozdelí odmenu medzi nich sudca, prihliadajúc na mieru účasti každého z nich na konaní a na výsledky jeho činnosti.

§ 143.

V odmene podľa § 142 nie je zahrnutá odmena správcu podstaty za účasť v konaní o žalobách a v exekučnom konaní, vykonávaných v prospech likvidačnej podstaty, ani odmena za jeho práce vykonávané v správnom konaní. Za tieto úkony prislúcha správcovi osobitná odmena určená podľa predpisov platných pre tieto úkony.

§ 144.

Okrem odmeny prislúcha správcovi podstaty náhrada hotových výdavkov (§ 582 ods. 3 o. s. p.), ak ich vynaloženie bolo potrebné a ak ich správca podstaty riadne doloží.

Tretia hlava.
Právny styk s cudzinou.

§ 145.

(1) Písomný styk súdov s cudzozemskými súdmi a úradmi sa deje prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti, ak neustanovuje medzinárodná smluva niečo iné.

(2) K žiadosti o právnu pomoc zasielanej do cudziny sa spisy nepripojujú.

§ 146.

Ak medzinárodná smluva neustanovuje niečo iné, majú sa žiadosti o právnu pomoc zasielané do cudziny opatriť overeným prekladom do príslušného cudzieho jazyka; to isté platí o písomnostiach určených na doručenie v cudzine vo forme predpísanej cudzozemským právom pre písomnosti rovnakého druhu.

§ 147.

(1) Cudzozemská písomnosť určená na doručenie osobe bývajúcej v Československej republike, ktorá nie je opatrená overeným prekladom do českého alebo slovenského jazyka, môže byť doručená, ak medzinárodná smluva neustanovuje niečo iné, len ak je prijímateľ ochotný ju dobrovoľne prevziať.

(2) Ak nie je pripojený preklad, má byť prijímateľ poučený, že môže preto prijatie písomnosti odmietnuť, že však nemožno predvídať, aké právne následky môže mať v cudzine také odmietnutie.

§ 148.

Predvolanie a iné písomnosti určené na doručenie v cudzine nesmú obsahovať pohrozenie donucovacími prostriedkami.

§ 149.

Podpisy sudcov ako aj podpisy správnych zamestnancov súdov na žiadostiach o právnu pomoc zasielaných do cudziny, pokiaľ je to potrebné, a na listinách určených pre cudzinu overuje Ministerstvo spravodlivosti predpísaným postupom.

§ 150.

(1) Ak o to žiada cudzozemský súd (úrad), možno svedkov, znalcov a účastníkov vyslúchnuť aj pod prísahou. To isté platí, ak treba predložiť v cudzine vyhlásenie pod prísahou o skutočnostiach rozhodných pre uplatnenie alebo zachovanie nárokov.

(2) Prísaha pre svedkov a účastníkov znie:

„Prisahám na svoju česť, že o všetkom, načo sa ma súd opýta, vypoviem úplnú a čistú pravdu a nič nezamlčím.“

(3) Prísaha pre znalcov znie:

„Prisahám na svoju česť, že posudok podám podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia.“

(4) Ak ide o následnú prísahu, znenie prísahy sa primerane pozmení.

Štvrtá hlava.
Overovanie odpisov a podpisov listín.

Prvý diel.
Overovanie odpisov.

§ 151.

(1) Každý ľudový súd s právomocou v občianskoprávnych veciach osvedčí na žiadosť skutočnosť, že sa odpis alebo fotokópia listiny (ďalej len „odpis“) shoduje s predloženou listinou [§ 13 ods. 1 písm. c) o. s. p.].

(2) Odpisy vojenských a občianskych preukazov nie je dovolené overovať.

(3) Odpisy overuje sudca alebo správny zamestnanec, ktorý bol na to určený predsedom súdu (§ 13 ods. 2, § 677 o. s. p.).

§ 152.

(1) Overujúci orgán musí starostlivo vo všetkých podrobnostiach porovnať odpis s predloženou listinou.

(2) Potvrdenie, že sa odpis shoduje s predloženou listinou, sa vydá na odpise alebo na liste s ním pevne spojenom vo forme overovacej doložky, ktorú overujúci orgán podpíše. V doložke sa ďalej uvedie:

a) či listina, s ktorou sa shodnosť potvrdzuje, je prvopis alebo overený odpis, či a ako je kolkovaná a z koľkých listov alebo hárkov sa skladá,

b) či sú v predloženej listine závady, zmeny, doplnky, vsuvky alebo prečiarky, ktoré by mohly zoslabiť jej hodnovernosť,

c) či na odpise boly vykonané opravy nejakých neshôd s predloženou listinou,

d) či ide o úplný alebo čiastočný odpis,

e) miesto a deň potvrdenia.

(3) Ak sa skladá overený odpis z niekoľkých listov alebo hárkov, treba ich sošiť; na záver sa pripojí okrúhla úradná pečiatka.

(4) Obdobne sa postupuje pri potvrdení, že niekoľko prvopisov spolu súhlasí; doložka sa pripojí na každý z predložených prvopisov.

§ 153.

Ak neovláda overujúci orgán jazyk, v ktorom je predložená listina spísaná, priberie zpravidla so súhlasom predsedu súdu tlmočníka. V overovacej doložke, ktorú podpíše aj tlmočník, sa okrem náležitostí uvedených v § 152 ods. 2 uvedie, že shodnosť odpisu s predloženou listinou bola dosvedčená tlmočníkom; súčasne sa v doložke uvedie jeho meno, priezvisko a bydlisko. Ak je na súde zamestnanec, ktorý ovláda príslušný jazyk, možno ho pribrať miesto tlmočníka na dosvedčenie shodnosti odpisu s predloženou listinou.

Druhý diel.
Overovanie podpisov.

§ 154.

(1) Každý ľudový súd s právomocou v občianskoprávnych veciach osvedčí na žiadosť skutočnosť, že niekto na súde listinu vlastnoručne podpísal alebo podpis na listine vlastnoručne už skôr urobený uznal za svoj vlastný (§ 13 ods. 1 písm. c) o. s. p.).

(2) Podpisy overuje sudca alebo správny zamestnanec, ktorý bol na to určený predsedom súdu (§ 13 ods. 2, § 677 o. s. p.).

§ 155.

(1) Overujúci orgán vyslúchne osobu, ktorej podpis sa overuje (ďalej len „účastník“), či uznáva podpis na listine za svoj vlastný; ak ide o listinu nepodpísanú, účastník sa pred ním na listinu vlastnoručne podpíše.

(2) Ak overujúci orgán nepozná účastníka osobne a podľa mena a priezviska, musí mu byť jeho totožnosť preukázaná úradným preukazom alebo potvrdená dvoma svedkami totožnosti. Ak overujúci orgán nepozná svedkov totožnosti podľa mena a priezviska, musí mu byť ich totožnosť preukázaná úradným preukazom. Svedkami totožnosti nemôžu byť osoby maloleté, osoby, ktoré pre svoj telesný alebo duševný stav nie sú schopné vydať svedectvo, ktoré nevedia alebo nemôžu čítať a písať a ktoré sú zúčastnené na veci.

(3) Overenie podpisu sa vyznačí na listine alebo na liste s ňou pevne spojenom vo forme overovacej doložky, ktorú overujúci orgán podpíše. V doložke sa ďalej uvedie:

a) číslo príslušnej položky overovacej knihy (odsek 4),

b) meno, priezvisko, zamestnanie a bydlisko účastníka,

c) akým spôsobom bola zistená totožnosť účastníka,

d) či účastník listinu podpísal alebo či uznal podpis za svoj vlastný,

e) miesto a deň overenia.

(4) Overenie podpisu sa zapíše do overovacej knihy.

Piata hlava.
Práce správnych zamestnancov.

Sudcovské úkony konané správnymi zamestnancami.

§ 156.

Spôsobilým správnym zamestnancom môže predseda súdu so súhlasom ministra spravodlivosti sveriť obstarávanie jednoduchých úkonov, ktoré sú inak sverené sudcovi (§ 677 o. s. p.)

1. vo veciach poručenských, opatrovanských a vo veciach detí v rodičovskej moci,
2. vo veciach vyhlásenia za mŕtveho a dokázania smrti,
3. vo veciach prejednania dedičstva,
4. vo veciach súdneho umorenia listín,
5. vo veciach súdnej úschovy,
6. vo veciach exekučných, ak ide o exekúciu zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľné veci, o exekúciu na hnuteľné veci a na peňažné pohľadávky a plat,

7. vo veciach pozemkových kníh,
8. vo veciach podnikového registra,
9. pri vydávaní súdnych výpovedí a rozkazov na odovzdanie alebo prevzatie predmetu nájmu pri nechránených nájmoch,
10. pri vydávaní platobných rozkazov v rozkaznom konaní,
11. pri spisovaní súdnych zmenkových protestov,
12. pri vybavovaní dožiadaní o vykonanie úkonov týkajúcich sa vyššie uvedených vecí.

§ 157.

Sudca, ktorému je podľa rozvrhu práce vec prikázaná, môže si vyhradiť vybavovanie určitých vecí sverených správnym zamestnancom, a to buď vôbec, alebo z prípadu na prípad.

§ 158.

(1) Rozhodnutiu vydanému vo veci vybavenej povereným správnym zamestnancom možno odporovať rovnakým opravným prostriedkom ako rozhodnutiu sudcu. Opravný prostriedok predloží sa však najprv sudcovi, ktorý buď o ňom rozhodne, ak ho považuje za taký, že sa mu má vyhovieť, alebo ho predloží súdu druhej stolice, aby o ňom rozhodol.

(2) Ak rozhodne sudca sám o opravnom prostriedku podľa odseku 1, považuje sa aj jeho rozhodnutie za rozhodnutie súdu prvej stolice. Odporovať mu možno podľa všeobecných ustanovení.

§ 159.
Práce súvisiace s výkonom súdnictva.

Pokiaľ predseda súdu neurčí niečo iné, obstarávajú správni zamestnanci pod dohľadom predsedu senátu všetky práce súvisiace s výkonom súdnictva samostatne, bez osobitného príkazu.

DRUHÁ ČASŤ.

VOJENSKÉ SÚDY.

Konania na nižších a vyšších vojenských súdoch a pred vojenským kolégiom Najvyššieho súdu.
§ 160.

Pre vojenské súdy neplatia ustanovenia §§ 8 až 15, 17, 19 a 20 prvej časti. Ostatné ustanovenia sa použijú pre vojenské súdy a pre vojenské kolégium Najvyššieho súdu obdobne, pokiaľ nasledujúce ustanovenia neobsahujú odchýlky.

§ 161.

Vojenské súdy sú vo svojich obvodoch v styku s veliteľmi vojenských jednotiek a ostatných ozbrojených sborov a poskytujú im všetku podporu pri udržovaní a zvyšovaní vojenskej disciplíny, poriadku a bojaschopnosti a pri upevňovaní veliteľskej právomoci. K plneniu týchto úloh sú povinné poznať stupeň bojaschopnosti, stav disciplíny a trestnosti jednotiek, pri ktorých sú zriadené, poprípade u útvarov, ktoré sú v ich obvode.

§ 162.

Náčelník súdu môže podľa potreby určiť, že všetky alebo niektoré senáty, ktoré vybavujú veci toho istého druhu, tvoria spoločné súdne oddelenie.

§ 163.

Tam, kde sa hovorí o vedúcom úradníkovi súdneho oddelenia, rozumie sa ním vedúci kancelárie súdneho oddelenia.

§ 164.

Náčelník vojenského súdu vypracuje plán svojho útvaru.

§ 165.

Pobočky vojenských súdov zriaďuje a zrušuje po dohode s hlavným vojenským prokurátorom minister spravodlivosti.

§ 166.

Opatrovanie poukazov úradnou pečiatkou (§ 73) sa na vojenských súdoch spravuje vojenskými predpismi.

§ 167.

V budovách ozbrojených sborov alebo v budovách ozbrojenými sbormi obsadených môže vojenský súd konať potrebné úkony len s vedomím kompetentného veliteľa.

§ 168.

Súčasti výzbroja alebo výstroja niektorého ozbrojeného sboru, o ktorých vojenský súd rozhodol v trestnom konaní, sa vydajú, len čo nebudú potrebné pre trestné konanie, útvaru, v stave ktorého sú a ak nemožno taký útvar zistiť, útvaru, ktorý určí veliteľ vojenského okruhu (vyšší veliteľ ozbrojeného sboru), v obvode ktorého je súd zriadený.

§ 169.

Znalcov a tlmočníkov z radov príslušníkov ozbrojených sborov ustanovuje predseda senátu z osôb navrhnutých orgánom na to kompetentným ministrom zmocneným. Ak nie je medzi príslušníkmi ozbrojených sborov spôsobilá osoba na funkciu znalca z príslušného odboru, ustanoví predseda senátu za znalca zpravidla osobu zapísanú v sozname znalcov na krajskej súdnej správe.

§ 170.

Ak sa má duševný stav obvineného skúmať vo verejnom ústave (§ 124 ods. 2 tr. p.), zariadi predseda senátu jeho dodanie do ústavu, ktorý Ministerstvo národnej obrany poverilo vyšetrovaním duševného stavu a podávaním posudku. Odovzdať obvineného do iného ústavu možno len so súhlasom Ministerstva národnej obrany, poprípade Ministerstva národnej bezpečnosti.

§ 171.

Ak súd vezme do väzby príslušníka ozbrojeného sboru, upovedomí ten, kto väzbu nariaďuje, vždy aj služobného predstaveného, ktorý je oprávnený podať na obvineného trestné oznámenie.

§ 172.

(1) Na vojenských súdoch zistí vyslúchajúci na začiatku výsluchu vždy aj hodnosť vyslúchaného, branný pomer a jeho príslušnosť k útvaru v ozbrojených sboroch.

(2) Rozsudok vojenského súdu musí (okrem náležitostí uvedených v § 26 tr. p. a v § 2 zák. č. 85/1950 Sb., o opatreniach súvisiacich s úpravou disciplinárneho práva príslušníkov ozbrojených sborov) obsahovať aj údaj o hodnosti obvineného, o útvare, ku ktorému prislúcha a o jeho triednom pôvode.

§ 173.

Práva, ktoré podľa tohto nariadenia, vynímajúc prvú hlavu prvej časti, prislúchajú predsedovi súdu (napr. § 26 ods. 2 a § 38 ods. 4) alebo náčelníkovi vojenského súdu, vykonáva u vojenského kolégia Najvyššieho súdu jeho predseda.
Poľné konanie.
§ 174.

Pre poľné konanie sa použijú primerane ustanovenia tejto časti s tým, že predvolávanie, predvádzanie a upovedomovanie o úkonoch, ako aj doručovanie písomností sa robí bez všetkých formálností, zpravidla prostredníctvom kompetentného veliteľa.

TRETIA ČASŤ.
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA.

§ 175.

Kde sa v tomto nariadení hovorí o predsedovi senátu, rozumie sa tým aj jediný sudca (§ 54 ods. 2 tr. p., § 4 o. s. p.), poprípade člen senátu (§ 55 tr. p., § 95 ods. 3 o. s. p.), ako aj správny zamestnanec poverený obstarávaním úkonov podľa § 156.

§ 176.

Ustanovenia §§ 78 až 89 o doručovaní a ustanovenia § 96 (§§ 90 až 95) o určovaní výšky svedočného sa použijú primerane aj v konaní pred prokurátorom.

§ 177.

(1) Trestné spisy, v ktorých už bola podaná obžaloba, je povinný prokurátor požičať Ministerstvu spravodlivosti a krajským súdnym správam. Orgánom súdnej správy je prokurátor povinný umožniť prezretie všetkých uvedených trestných spisov na prokuratúre pre účely kontroly činnosti súdov; za tým účelom im umožní aj nazretie do registrov a iných evidenčných pomôcok prokuratúry.

(2) Oprávnenia uvedené v odseku 1 prislúchajú pre účely kontroly činnosti prokuratúr tiež orgánom generálneho (krajského - vyššieho vojenského) prokurátora voči súdom.

§ 178.

Všetky ustanovenia týkajúce sa vecí upravených týmto nariadením sa zrušujú.

§ 179.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1953.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.